

w sprawie wniosku Świętokrzyskiej Szkoły Wyższej w Kielcach im. św. Jana Pawła II o ponowne rozpatrzenie sprawy oceny programowej kierunku pedagogika prowadzonego w Świętokrzyskiej Szkole Wyższej w Kielcach im. św. Jana Pawła II na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym

Na podstawie art. 245 ust. 4 i 5 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej:

utrzymuje w mocy uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej nr 248/2025 dnia 8 maja 2025 r. w sprawie oceny programowej kierunku pedagogika prowadzonego w Świętokrzyskiej Szkole Wyższej w Kielcach im. św. Jana Pawła II na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym

§ 1

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, uwzględniając opinię zespołu odwoławczego, uznało, iż wyjaśnienia, dodatkowe informacje i dokumenty uzupełniające przedstawione we wniosku Świętokrzyskiej Szkoły Wyższej w Kielcach im. św. Jana Pawła II o ponowne rozpatrzenie sprawy oceny programowej kierunku pedagogika prowadzonego w Świętokrzyskiej Szkole Wyższej w Kielcach im. św. Jana Pawła II na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym nie uzasadniają zmiany oceny negatywnej, wyrażonej w § 1 uchwały nr 248/2025 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 8 maja 2025 r.

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej stwierdza, że proces kształcenia realizowany w Świętokrzyskiej Szkole Wyższej w Kielcach im. św. Jana Pawła II nie umożliwia studentom kierunku pedagogika osiągnięcia założonych efektów uczenia się dla studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym.

Spośród kryteriów określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787), uszczegółowionych w załączniku nr 2 do Statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, stanowiącego załącznik do uchwały nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. ze zm., kryteria:

1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się,
 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się,
 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie,
 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów
- nie zostały spełnione.

Wydanie oceny negatywnej uzasadniają błędy i uchybienia mające charakter rażący, związane z zakresem wymienionych wyżej kryteriów, które nie zostały spełnione:

W odniesieniu do kryterium 1:

1. Koncepcja i cele kształcenia nakierowane są na aktualne potrzeby rynku pracy pedagogów i uwzględniają najnowsze wyzwania edukacyjne oparte na cyfryzacji i automatyzacji życia społecznego („duży nacisk kładzie się na wyposażenie studentów w wiedzę i umiejętności z zakresu wykorzystania technologii informacyjnych w procesie kształcenia oraz metod sprzyjających nabywaniu kompetencji przyszłości”), ale nie znajduje to przełożenia na efekty uczenia się i treści programowe zajęć. Innymi słowy: efekty uczenia się nie są zgodne z koncepcją i celami kształcenia.
2. Kierunkowe efekty uczenia się nie odpowiadają 6. poziomowi PRK i praktycznemu profilowi studiów.
3. Nie wszystkie efekty uczenia się są specyficzne dla zajęć tworzących program studiów i zgodne z aktualnym stanem wiedzy pedagogicznej w zakresie resocjalizacji i pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej.
4. Efekty uczenia się dla zakresu kształcenia *pedagogika opiekuńczo-wychowawcza*, dotyczące wiedzy, są powieleniem efektów kierunkowych.
5. Nie wszystkie efekty uczenia się są sformułowane w sposób zrozumiały, co utrudnia stworzenie rzetelnego systemu ich weryfikacji. Przykładowo opis efektu uczenia się w zakresie kompetencji: „jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania z zakresu pedagogiki specjalnej i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie” – wskazuje, że efekty uczenia się na kierunku pedagogika w zakresie resocjalizacji są kompilacją efektów dla kierunku pedagogika i kierunku pedagogika specjalna w zakresie resocjalizacji. Jednocześnie nie jest możliwa weryfikacja stopnia osiągnięcia ww. efektu za pomocą jednej metody, ponieważ obejmuje on aspekty współpracy i komunikacji.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„Jak wykazano w odpowiedzi na kryterium 1 punkt 1 pn. „Spójna, precyzyjna koncepcja kształcenia na kierunku pedagogika”, koncepcja kształcenia na akredytowanym kierunku uległa zmianie.

Jak wykazano w odpowiedzi na kryterium 1 punkt 6 pn. „Efekty uczenia się”, Uczelnia udoskonaliła dotychczas obowiązujące efekty uczenia się.

Mając na uwadze to co powyżej Świętokrzyska Szkoła Wyższa im. św. Jana Pawła II stoi w przekonaniu, że aktualnie koncepcja kształcenia i efekty uczenia się dla kierunku pedagogika są ze sobą spójne. Tym samym istota sformułowanego zarzutu została zniwelowana. Wnosi się o ponowną weryfikację tego zagadnienia.

W zmodyfikowanym programie studiów na kierunku pedagogika przewidziano zajęcia z Technologii informacyjnych oraz Nowoczesnych technologii w praktyce pedagogicznej. Ponadto, efekt uczenia się PED_U03 zakłada nabycie umiejętności w zakresie nowoczesnych technologii (ICT, AI) oraz efekt PED_U19 zakłada nabycie umiejętności w zakresie wykorzystania technologii informacyjnych i narzędzi cyfrowych w procesie kształcenia.

Na Uczelni kształcenie odbywa się zarówno w formie stacjonarnej, jak i z wykorzystaniem metod i technik nauczania na odległość. Wdrożone rozwiązania zapewniają wysoką jakość kształcenia, szeroki dostęp do materiałów dydaktycznych oraz interakcję między wykładowcami a studentami.

- 1) Organizacja kształcenia na odległość Zajęcia w formie zdalnej prowadzone są za pośrednictwem platformy MS Teams, która umożliwia zarówno zajęcia synchroniczne, jak i asynchroniczne. Studenci mogą uczestniczyć w wykładach i ćwiczeniach w czasie rzeczywistym, a także korzystać z przygotowanych przez wykładowców materiałów edukacyjnych, co zapewnia im elastyczność w procesie nauki.
- 2) Narzędzia i technologie wspierające naukę Uczelnia dysponuje nowoczesnym zapleczem technologicznym, wspierającym zarówno nauczanie zdalne, jak i stacjonarne. Każda sala dydaktyczna wyposażona jest w projektor multimedialny, który umożliwia prezentację treści edukacyjnych oraz dostęp do Internetu. Dodatkowo, wykładowcy i studenci mogą korzystać z dwóch interaktywnych monitorów na mobilnych stojakach, które wspierają dynamiczne i angażujące prowadzenie zajęć. Do dyspozycji kadry dydaktycznej oraz studentów pozostaje 25 komputerów, które wspierają nauczanie stacjonarne. Każda sala wyposażona jest również w tablice suchościeralne.
- 3) Wsparcie dla studentów i kadry dydaktycznej W przypadku problemów technicznych związanych z platformą MS Teams, do dyspozycji studentów i wykładowców pozostaje dział IT, który zapewnia niezbędną pomoc i wsparcie. Uczelnia dba o sprawne funkcjonowanie systemu oraz dostępność narzędzi niezbędnych do prowadzenia zajęć zdalnych. Świętokrzyska Szkoła Wyższa w Kielcach im. św. Jana Pawła II konsekwentnie rozwija nowoczesne formy kształcenia, dążąc do zapewnienia najwyższej jakości edukacji i wsparcia dla społeczności akademickiej.

Udoskonalone efekty uczenia się dla studiów na kierunku pedagogika zostały przyjęte stosowną uchwałą Senatu Świętokrzyskiej Szkoły Wyższej im. św. Jana Pawła II. Poniższa tabela przedstawia udoskonalone efekty uczenia się. (...)

W zakresie zmian dokonanych w programie studiów udoskonaleniu poddano zarówno kierunkowe (ogólne) efekty uczenia się, jak również przedmiotowe (szczegółowe) efekty uczenia się. Kwestia dotycząca kierunkowych (ogólnych) efektów uczenia się została wyjaśniona w odpowiedzi na kryterium 1 punkt 6 pn. Efekty uczenia się.

Kwestia przedmiotowych (szczegółowych) efektów uczenia się wymaga dokonania przeglądu sylabusów (kart zajęć). Uczelnia wnosi o dokonanie ponownej weryfikacji tej materii. W ocenie Świętokrzyskiej Szkoły Wyższej im. św. Jana Pawła II zmiany dokonane w programie studiów niwelują istotę stawianych zarzutów.

Kwestia zrealizowanych zmian w zakresie efektów uczenia się została wyjaśniona w odpowiedzi na kryterium 1 punkt 6 pn. Efekty uczenia się."

Stanowisko Prezydium PKA

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła opis działań naprawczych i dodatkowe wyjaśnienia, które nie niwelują jednak istoty zarzutu. Co do wyposażenia studentów w wiedzę i umiejętności z zakresu wykorzystania technologii informacyjnych w procesie kształcenia oraz metod sprzyjających nabywaniu kompetencji przyszłości Prezydium PKA zauważa, że w efektach uczenia się z kategorii wiedza, nie ujęto żadnego efektu dotyczącego poznania specyfiki technologii informacyjnej w procesie kształcenia (s. 27-28 programu studiów w części efekty uczenia się dla kierunku). Występuje jeden efekt PED_U03 w poziomie umiejętności w brzmieniu „potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł (w języku rodzimym i obcym) i nowoczesnych technologii (ICT, AI)” – co wskazuje, że student jedynie korzysta z technologii, jakie sam opanował, by korzystać z nich do zdobywania informacji. Może też stosować je, by

prezentować wyniki badań (PED_U04). Uczelnia nie dostarcza zatem nowych treści w tym zakresie, skoro nie ujęto tego zagadnienia w efektach z zakresu wiedzy. Jest to tym bardziej niepoprawne, że w sylabusie zajęć Technologie informacyjne, zawarto wykaz efektów dotyczących wiedzy: „W1 - znać techniki i narzędzia pozyskiwania danych właściwych dla opisywania zjawisk administracyjno-prawnych, W2 - Znać zasady tworzenia złożonych dokumentów naukowo technicznych – wstawianie grafiki i obiektów OLE z innych programów, W3 - zna procedury, zasady i techniki badań diagnostycznych i eksperymentalnych w pedagogice”. Ten ostatni efekt nie może być realizowany na zajęciach technologie informacyjne ponieważ dotyczy innego pola zagadnień, ściśle pedagogicznych. Co najwyżej student mógłby poznać sposoby dokumentowania elektronicznego badań. Pierwszy i drugi efekt dość luźno powiązane zostały z pedagogiką (opisywanie zjawisk administracyjno-prawnych czy wstawianie grafiki i obiektów OLE z innych programów). Wszystkie efekty dotyczące wiedzy połączono w omawianym sylabusie z efektem kierunkowym PED_W08, który przyjął brzmienie: „zna i rozumie w zaawansowanym stopniu proces projektowania i realizacji badań w pedagogice, uwzględniając tradycje paradygmatyczne badań społecznych oraz wynikające z nich metody i ich praktyczne zastosowanie”.

Co więcej, w efektach wskazano, że „student potrafi wykorzystywać technologie informacyjne i narzędzia cyfrowe w procesie kształcenia, dostosowując metody dydaktyczne do dynamicznych zmian w edukacji” (PED_U19), ale jest to sformułowanie błędne, student nie będzie miał okazji, by dostosowywać metody dydaktyczne, ponieważ Uczelnia nie kształci na kierunku nauczycielskim. Oznacza to, że dobór efektów nie jest właściwy, w zestawie efektów zawartych w programie kształcenia bowiem wiele razy pojawia się kwestia „zadań edukacyjnych”, do których absolwent studiów nie - nauczycielskich nie może być przygotowywany (PED_W06; PED_W09; PED_KO3; PED_KO7). Najdobitniej widoczne to jest w efekcie PED_W16 „zna i rozumie podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości w sektorze usług edukacyjnych”. To potwierdza zarzut, że przyjęte przez Uczelnię efekty uczenia się nie są specyficzne dla zajęć tworzących program studiów i zgodne z aktualnym stanem wiedzy pedagogicznej w zakresie resocjalizacji i pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej.

Zapisy efektów kierunkowych przyjętych w ramach działań naprawczych nadal obejmują sformułowania charakterystyczne dla profilu ogólnoakademickiego a nie praktycznego. Większy nacisk w charakterystykach powinien być położony nie na teorii, czy powiązania między dyscyplinami naukowymi, a na działalność zawodową (która pojawia się jedynie w opisie czterech efektów).

Uczelnia wskazała, że program kształcenia jest dołączony do Uchwały nr 1/2025, jednak w załączniku tym brak opisu efektów specjalnościowych dla pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej.

Uczelnia dokonała korekty efektu kierunkowego przywołanego w uchwale PKA, usunięto wadliwy zapis „jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania z zakresu pedagogiki specjalnej i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie” i zastąpiono go sformułowaniem: „jest gotów do aktywnego uczestnictwa w zespołach interdyscyplinarnych działających na rzecz wychowania, resocjalizacji i opieki, przyjmując odpowiedzialność za podejmowane decyzje i współpracując w rozwiązywaniu złożonych problemów edukacyjnych i wychowawczych z osobami zarówno z branży pedagogicznej, jak i z przedstawicielami innych profesji” (PED_KO5). Mimo wyraźnej poprawy ujęcia efektu, nadal

nie jest ono w pełni prawidłowe, ponieważ odwołuje się do rozwiązywania problemów edukacyjnych, tożsamy dla kierunków nauczycielskich.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 1.

W odniesieniu do kryterium 2:

1. Treści programowe zajęć nie zapewniają osiągnięcia założonych efektów uczenia się i – w niektórych wypadkach – nie uwzględniają aktualnego wiedzy pedagogicznej, opiekuńczej i resocjalizacyjnej. Tak jest na przykład w przypadku zajęć współczesne systemy resocjalizacji, w ramach których omawia się następujące zagadnienia: Niekorzystna natura więzienna i jej rola w procesie resocjalizacji osadzonych oraz Zasady wychowania resocjalizacyjnego, przy czym ostatni temat to zakres metodyki wychowania resocjalizującego. Jednocześnie w treściach programowych zajęć brakuje tematyki definiującej system resocjalizacji w kontekście historycznym czy współczesnym, co należy uznać za nieprawidłowe.
2. Treści programowe wielu zajęć są niemożliwe do zrealizowania w ciągu zaplanowanej liczby godzin, a przewidywany nakład pracy własnej studenta jest niemożliwy do poniesienia, jeśli wziąć pod uwagę, że – jak wynika z deklaracji nauczycieli akademickich i studentów – prawie wszyscy studenci pracują zawodowo, np. ochrona własności intelektualnej – 5 godzin, wprowadzenie do filozofii – 10 godzin, wprowadzenie do socjologii – 10 godzin (+ 40 godzin samodzielnej pracy studenta), psychologia rozwojowa i osobowości – 10 godzin wykładów i 10 godzin ćwiczeń (+ 80 godzin samodzielnej pracy studenta).
3. Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów, określona w programie studiów: 1072 dla zakresu resocjalizacja i 1027 dla zakresu pedagogika opiekuńczo-wychowawcza (50,5 ECTS), nie zapewnia osiągnięcia efektów uczenia się założonych dla kierunku pedagogika.
4. Proporcje liczby godzin zajęć w formie wykładów i ćwiczeń nie zapewniają osiągnięcia efektów uczenia się, gdyż realizacja tak rozbudowanych treści programowych nie jest możliwa w ciągu 5 lub 10 godzin zajęć wykładowych czy ćwiczeniowych.
5. Literatura zalecana w sylabusach jest nieaktualna.
6. Metody kształcenia nie są różnorodne, nie uwzględniają najnowszych osiągnięć dydaktyki akademickiej, nie stymulują studentów do samodzielności i odgrywania aktywnej roli w procesie uczenia się, nie zapewniają przygotowania do działalności zawodowej w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów, a także uniemożliwiają uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2.
7. Organizacja zajęć z języka obcego nie zapewnia wszystkim studentom osiągnięcia efektów uczenia się określonych dla tych zajęć. Z powodu niewielkiej liczby studentów i braku weryfikacji przez Uczelnię ich znajomości języka obcego (na etapie rekrutacji bądź rozpoczęcia studiów) zajęcia te realizowane są bez podziału na grupy zaawansowania. Nie oferuje się również zajęć wyrównawczych dla studentów, których wstępna znajomość języka obcego nie daje gwarancji osiągnięcia przez nich poziomu B2 ESOKJ w ramach zaplanowanej liczby godzin lektoratu.

8. Nieprawidłowa jest organizacja praktyk:

- Ocena osiągnięcia efektów uczenia się dokonywana przez opiekuna praktyk nie jest kompleksowa i nie odnosi się do każdego z uzyskanych efektów.
- Skala ocen jest niepełna (3,5; 4,0; 4,5; 5,0), co powoduje, że w praktyce niemożliwe jest niezaliczenie praktyk.
- Regulamin praktyk nie określa zasad hospitacji tej formy zajęć.
- Regulamin praktyk nie zawiera kryteriów doboru opiekunów praktyk w instytucjach przyjmujących na praktyki oraz kryteriów doboru miejsc praktyk.
- Nie prowadzi się systematycznej oceny praktyk z udziałem studentów w celu doskonalenia programu praktyk i ich realizacji.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„Dokonując zmian w programie studiów Świętokrzyska Szkoła Wyższa im. św. Jana Pawła II dokonała zmian w programie studiów obejmujących sylabusy (karty zajęć), w tym w zakresie treści programowych. Podjęto działania mające na celu zapewnienie pełnej spójności między wszystkimi poziomami efektów uczenia się.

- 1) Dostosowanie efektów uczenia się do poziomu 6 PRK Przeprowadzono szczegółową analizę efektów uczenia się przypisanych do kierunku Pedagogika oraz jego specjalności. W wyniku tej analizy dokonano rewizji efektów przypisanych do zajęć w taki sposób, aby były one zgodne z wymaganiami Polskiej Ramy Kwalifikacji na poziomie 6 oraz odzwierciedlały złożoność i interdyscyplinarność kształcenia pedagogicznego. Każdy efekt kierunkowy został skorelowany z efektami przewidzianymi dla poszczególnych zajęć, co pozwoliło na ich logiczne przypisanie do modułów kształcenia.
- 2) Weryfikacja i ujednolicenie treści programowych W celu eliminacji rozbieżności między efektami uczenia się na poziomie kierunku a efektami określonymi dla poszczególnych zajęć, przeprowadzono aktualizację sylabusów. Zmodyfikowano treści programowe tak, aby jednoznacznie wspierały osiąganie efektów kształcenia przewidzianych zarówno dla zajęć, jak i całego kierunku. Dzięki temu zapewniono ich spójność merytoryczną oraz zgodność z wymaganiami standardów akademickich.
- 3) Uspójnienie struktury efektów dla zajęć specjalnościowych Efekty uczenia się określone dla specjalności zostały zweryfikowane i skorelowane z efektami kierunkowymi, aby uniknąć sytuacji, w której efekt przypisany do danego zajęć pozostaje w sprzeczności z efektem kierunkowym lub specjalnościowym. Przeprowadzona analiza pozwoliła na lepsze dopasowanie efektów w taki sposób, by stanowiły one kompleksowy zestaw kompetencji oczekiwanych od absolwenta studiów I stopnia.
- 4) Zapewnienie zgodności z poziomem 6 PRK i doskonalenie kompetencji kadry dydaktycznej Przeprowadzono szkolenia dla kadry akademickiej w zakresie formułowania efektów uczenia się zgodnych z PRK oraz metod ich właściwego przypisywania do treści programowych. Dzięki temu wykładowcy mają pełną świadomość konieczności konsekwentnego dopasowywania treści zajęć do efektów kierunkowych i specjalnościowych, co przekłada się na ich jednolitość i spójność w całym programie studiów.

Dokonując zmian w programie studiów Świętokrzyska Szkoła Wyższa im. św. Jana Pawła II dokonała zmian w programie studiów obejmujących sylabusy (karty zajęć), w tym w zakresie uaktualnienia rekomendowanej literatury.

Podjęte przez Uczelnie działania doprowadziły do eliminacji błędów terminologicznych, niespójności strukturalnych oraz braku rozłączności między subdyscyplinami pedagogicznymi. Zaktualizowane treści programowe są obecnie w pełni zgodne z aktualnym stanem wiedzy pedagogicznej, dydaktyką akademicką oraz wymaganiami 6 poziomu PRK. Opracowano również mechanizmy monitorowania i ewaluacji programu, co zapewnia jego ciągłe doskonalenie i dostosowanie do zmieniających się realiów edukacyjnych i społecznych.

W wyniku przeprowadzonych działań treści programowe zostały skompletowane, uaktualnione i dostosowane do współczesnej wiedzy i praktyki pedagogicznej. Program studiów jest teraz spójny, interdyscyplinarny i zgodny z aktualnymi standardami naukowymi oraz wymaganiami 6 poziomu PRK. Wprowadzone zmiany pozwolą absolwentom lepiej odnaleźć się w realiach pracy pedagogicznej, resocjalizacyjnej i opiekuńczo-wychowawczej. Dokonano szczegółowej analizy treści kształcenia pod kątem ich zgodności z aktualnym stanem nauk pedagogicznych, ze szczególnym uwzględnieniem:

Nowych podejść w resocjalizacji – wprowadzono elementy resocjalizacji twórczej, probacji, programów readaptacyjnych, pracy środowiskowej oraz nowoczesnych metod diagnostycznych i terapeutycznych. Uwzględniono również wytyczne europejskie oraz rekomendacje organizacji zajmujących się resocjalizacją i profilaktyką społeczną.

Współczesnych modeli opieki i wychowania – uwzględniono teorie przywiązania, edukację włączającą, prace z rodzinami w kryzysie, strategie interwencyjne i profilaktyczne oraz systemy wsparcia instytucjonalnego.

Nowoczesnych metod diagnozy i interwencji – rozwinęto treści dotyczące narzędzi diagnostycznych stosowanych w pracy pedagoga, resocjalizatora i wychowawcy, podkreślając rolę wielowymiarowej diagnozy i indywidualizacji oddziaływań.

Aby zapewnić studentom możliwość stosowania zdobytej wiedzy w rzeczywistych warunkach zawodowych:

Zwiększono zakres praktycznego kształcenia, w tym rozwinęto zajęcia projektowe, studia przypadków i symulacje pracy w placówkach resocjalizacyjnych oraz opiekuńczo-wychowawczych.

Wprowadzono moduły warsztatowe, w których studenci pracują nad realnymi problemami wychowawczymi i resocjalizacyjnymi, stosując aktualne metody pracy pedagogicznej.

Aby studenci byli przygotowani do współczesnych wyzwań edukacyjnych, wprowadzono treści dotyczące:

Nowoczesnych narzędzi diagnostycznych i terapeutycznych stosowanych w resocjalizacji i opiece wychowawczej,

Wykorzystania technologii cyfrowych w pracy pedagoga (platformy edukacyjne, narzędzia wspierające diagnozę i terapię, narzędzia do dokumentowania pracy wychowawczej),

Zastosowania sztucznej inteligencji w analizie problemów wychowawczych i resocjalizacyjnych.

Dokonano modyfikacji treści programowych oraz doboru literatury dla zajęć „Współczesne systemy resocjalizacji”, tak aby były one zgodne z aktualnym stanem wiedzy naukowej, normami oraz współczesną praktyką resocjalizacyjną i opiekuńczo-wychowawczą. W szczególności:

Uwzględniono historyczne i współczesne konteksty systemów resocjalizacji, rozszerzając zakres treści o analizę ewolucji modeli resocjalizacyjnych w Polsce i na świecie oraz wpływu zmian prawnych i społecznych na ich funkcjonowanie.

Sprecyzowano zakres zagadnień dotyczących środowiska więziennego, kładąc nacisk na zarówno negatywne, jak i pozytywne aspekty instytucjonalizacji, w tym rolę programów edukacyjnych, terapeutycznych i aktywizacji zawodowej w procesie resocjalizacji osadzonych. Zasady wychowania resocjalizacyjnego zostały przeniesione do zajęć dotyczącego metodyki resocjalizacji, co pozwala na lepsze uporządkowanie treści i ich zgodność z subdyscyplinami pedagogiki resocjalizacyjnej.

Dostosowano literaturę zajęć, tak aby była adekwatna do treści kształcenia oraz obejmowała zarówno klasyczne, jak i najnowsze opracowania naukowe w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej. Uwzględniono m.in. zaktualizowane publikacje dotyczące systemów resocjalizacji, metod oddziaływań oraz oceny ich skuteczności.

Wprowadzone zmiany zapewniają pełną zgodność treści kształcenia z efektami uczenia się, a także odpowiadają na współczesne wyzwania w obszarze resocjalizacji i profilaktyki społecznej. W odpowiedzi na zarzut Polskiej Komisji Akredytacyjnej dotyczący archaicznego nazewnictwa zajęć, dokonano aktualizacji terminologii w programie studiów, dostosowując ją do współczesnej wiedzy i praktyki resocjalizacyjnej.

Zmiany obejmują:

Eliminację przestarzałych pojęć takich jak kulturotechniki, psychotechniki i socjotechniki, które miały swoje znaczenie w klasycznych teoriach resocjalizacji, jednak w świetle współczesnych podejść zostały zastąpione bardziej adekwatnymi metodami oddziaływań resocjalizacyjnych.

Zastosowanie nowoczesnej terminologii, odzwierciedlającej aktualne nurty teoretyczne i praktyczne w resocjalizacji, takie jak "Metody twórczej resocjalizacji", które uwzględniają działania kreatywne i innowacyjne w pracy z osobami niedostosowanymi społecznie.

Uwzględnienie interdyscyplinarnego podejścia, łączącego wiedzę pedagogiczną, psychologiczną i prawną, co znajduje odzwierciedlenie w zajęciach dotyczących diagnostyki, poradnictwa, profilaktyki i socjoterapii.

Wprowadzone zmiany zapewniają spójność treści kształcenia z aktualnym stanem badań oraz praktyki resocjalizacyjnej, odpowiadając na potrzeby współczesnej pedagogiki resocjalizacyjnej i nauk pokrewnych.

Dzięki zmianom i redukcji treści programowych do kluczowych zagadnień, zajęcia Ochrona własności intelektualnej jest adekwatny do dostępnego czasu realizacji (15 godzin) i zapewnia studentom możliwość realizacji założonych efektów uczenia się. W odpowiedzi na uwagi Polskiej Komisji Akredytacyjnej dotyczące nadmiernej ilości treści programowych w stosunku do liczby godzin zajęć w zajęciach takich jak Ochrona własności intelektualnej, Wprowadzenie do filozofii oraz Wprowadzenie do socjologii, dokonano istotnych zmian w sylabusach.

Zwiększenie liczby godzin w bezpośrednim kontakcie – aby zapewnić studentom możliwość efektywnego przyswajania treści oraz aktywnego uczestnictwa w zajęciach, zwiększono liczbę godzin przeznaczonych na realizację tych zajęć.

Redukcja i reorganizacja treści programowych – dokonano selekcji treści, eliminując nadmiernie szczegółowe zagadnienia i koncentrując się na kluczowych aspektach istotnych dla danego kierunku studiów. Dzięki temu program jest bardziej realistyczny do realizacji w określonym czasie.

Lepsze dopasowanie treści do efektów uczenia się – zapewniono spójność między treściami programowymi a zakładanymi efektami kształcenia, dostosowując zakres materiału do poziomu 6 PRK i specyfiki studiów pedagogicznych.

Wprowadzenie metod aktywizujących – zastosowano nowoczesne metody dydaktyczne, takie jak analiza przypadków, dyskusje dydaktyczne, projekty, praca z materiałami źródłowymi oraz

wykorzystanie narzędzi cyfrowych, co pozwala na efektywniejsze przyswajanie wiedzy przy mniejszym obciążeniu treściowym.

Eliminacja dublujących się zagadnień – zredukowano powtarzające się treści programowe w ramach różnych zajęć, zapewniając ich logiczną progresję w toku studiów.

Wprowadzona optymalizacja umożliwia realizację zajęć w sposób zapewniający studentom zdobycie niezbędnej wiedzy i umiejętności bez przeciążenia nadmiarem treści.

W odpowiedzi na zarzut dotyczący zakresu treści programowych zajęć Wprowadzenie do socjologii na kierunku Pedagogika, dokonano przeglądu i modyfikacji programu zajęć. Wprowadzono zmiany, które:

Urealniają zakres treści do dostępnych godzin dydaktycznych, przy jednoczesnym uwzględnieniu roli samodzielnej pracy studenta (40 godzin).

Zwiększają adekwatność treści do profilu praktycznego studiów na kierunku Pedagogika, ze szczególnym uwzględnieniem resocjalizacji oraz pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej.

Koncentrują się na wybranych aspektach socjologii, które są kluczowe dla przyszłej pracy pedagogów i wychowawców.

Zwiększono liczbę godzin zajęć wymienionych przez PKA: BHP i ergonomia z 10 na 15; Ochrona własności intelektualnej z 5 do 15; do 30 h liczbę godzin technologii informacyjnych; Psychologia rozwoju i osobowości do 30h, Wprowadzenie do socjologii do 15 h, Wprowadzenie do filozofii również do 15 h. Ale nie tylko. Zwiększono ogółem liczbę godzin prowadzonych w bezpośrednim kontakcie.

Harmonogram konsultacji/dyżurów nauczycieli akademickich

Zmieniono liczbę godzin Psychologia rozwoju i osobowości na 30h w bezpośrednim kontakcie, 3h konsultacji oraz 67h pracy własnej studenta.

Ponadto doprecyzowano i poprawiono treści programowe: Zredukowano szczegółowe techniczne aspekty rozwoju prenatalnego i narodzin, uwzględniając tylko te najistotniejsze dla psychologii rozwoju. Scalono zagadnienia dotyczące dzieciństwa i okresu dojrzewania w logiczne moduły. Uproszczono podejście do zaburzeń rozwojowych, skupiając się na tych najczęściej występujących w kontekście edukacyjnym. Wprowadzono nowoczesne podejścia, np. psychologię pozytywną i wpływ nowych technologii.

Takie podejście pozwoli na efektywną realizację treści w ramach 30 godzin zajęć, uwzględniając priorytety edukacyjne dla kierunku Pedagogika.

W odpowiedzi na zarzut dotyczący liczby godzin zajęć dydaktycznych oraz przypisanych im punktów ECTS w programie studiów na kierunku Pedagogika, dokonano analizy struktury zajęć i rozkładu efektów uczenia się, w wyniku czego wprowadzono modyfikacje mające na celu zapewnienie pełnej realizacji efektów uczenia się.

Podjęte działania naprawcze:

Zwiększono liczbę godzin zajęć wymagających bezpośredniego kontaktu do 1445h, co stanowi bardziej adekwatną liczbę do realizacji założonych efektów.

Zmodyfikowano podział godzin na zajęcia teoretyczne i praktyczne, uwzględniając konieczność intensywniejszej pracy warsztatowej i zajęć praktycznych w ramach wybranych ścieżek kształcenia.

Wprowadzono więcej zajęć symulacyjnych, case study i pracy projektowej, co pozwala studentom lepiej rozwijać kompetencje społeczne i metodyczne.

Dostosowano przypisanie punktów ECTS do poszczególnych modułów.

Dostosowano harmonogram realizacji studiów. Zwiększono równomierne rozłożenie godzin kontaktowych w poszczególnych semestrach, minimalizując kumulację treści programowych.

Wprowadzono dodatkowe metody weryfikacji efektów uczenia się, w tym projekty praktyczne i egzaminy ustne, które wymagają aktywnej pracy studentów w kontekście pedagogicznym. Większy nacisk położono na zadania projektowe i dokumentację pracy praktycznej, co pozwala na realne ocenienie zdobytej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Dzięki wprowadzonym zmianom liczba godzin zajęć i przypisanych im punktów ECTS w pełni zapewnia możliwość osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się założonych dla kierunku Pedagogika, zgodnie z wymaganiami Polskiej Ramy Kwalifikacji. Zmodyfikowany program studiów jest bardziej spójny i realistyczny pod względem organizacyjnym oraz adekwatny do profilu praktycznego studiów. Ponadto, w załączeniu do niniejszego pisma przesyła się harmonogram konsultacji.

Jak wynika z aktualnie obowiązującego programu studiów:

„W realizacji programu studiów na kierunku Pedagogika planowane są nowoczesne metody dydaktyczne, które uwzględniają najnowsze osiągnięcia w dydaktyce akademickiej, wykorzystanie metod i technik kształcenia na odległość, a także rozwój kompetencji przyszłości w obszarze cyfryzacji edukacji. Przyjęty katalog metod dydaktycznych obejmuje zarówno metody tradycyjne, jak i innowacyjne podejścia aktywizujące studentów, kładąc nacisk na ich zaangażowanie w proces uczenia się oraz rozwój umiejętności praktycznych.

Metody stosowane w ramach programu studiów są zgodne z przyjętą koncepcją kształcenia, uwzględniają potrzeby rynku pracy i są dostosowane do profilu praktycznego kierunku, co oznacza, że studenci nie tylko zdobywają wiedzę teoretyczną, ale także rozwijają umiejętności jej praktycznego wykorzystania.

Podział metod kształcenia

W realizacji programu studiów na kierunku Pedagogika wykorzystywane są następujące metody kształcenia:

1. Metody podające – umożliwiają przyswajanie wiedzy poprzez jej przekaz w sposób systematyczny i uporządkowany:

- wykład informacyjny (z prezentacją multimedialną i materiałami interaktywnymi),
- wykład problemowy (prowadzony z wykorzystaniem metody heurystycznej i pytań otwartych),
- e-learningowe moduły edukacyjne (asynchroniczne i synchroniczne).

2. Metody problemowe – rozwijają umiejętność samodzielnego myślenia, analizy i rozwiązywania problemów:

- metoda przypadków (case study),
- metoda sytuacyjna,
- analiza źródeł i dokumentów,
- dyskusje moderowane (np. metoda debaty oksfordzkiej),
- seminaria problemowe.

3. Metody praktyczne – rozwijają umiejętności zawodowe poprzez doświadczenie i działanie:

- ćwiczenia laboratoryjne i terenowe,
- symulacje procesów edukacyjnych i wychowawczych,
- projektowanie i wdrażanie innowacji pedagogicznych,
- obserwacje i superwizje w instytucjach edukacyjnych i opiekuńczych,
- tutoring i coaching akademicki.

4. Metody aktywizujące – pobudzają kreatywność i zaangażowanie studentów:

- metoda projektów (realizacja długoterminowych projektów zespołowych),
- gry dydaktyczne i symulacyjne (np. symulacje decyzyjne w edukacji),

- inscenizacje edukacyjne,
- techniki design thinking w edukacji (innowacyjne podejście do rozwiązywania problemów), hackathony edukacyjne (cyfrowe i tradycyjne),
- storytelling i narracja cyfrowa (z wykorzystaniem multimediów: filmy, animacje, podcasty, interaktywne prezentacje).

Nowoczesne metody cyfrowe i techniki kształcenia na odległość

Uwzględniając założenia cyfryzacji edukacji, w procesie dydaktycznym wykorzystywane są nowoczesne platformy edukacyjne oraz narzędzia cyfrowe:

- Platforma e-learningowa: Microsoft Teams – wykorzystywana w celu organizacji zajęć, prowadzenia interaktywnych wykładów i konwersatoriów, tworzenia testów i quizów online.

Aplikacje do pracy zespołowej i tworzenia treści multimedialnych:

- Padlet, Miro, Mentimeter, Genially, Canva, Prezi.
- Narzędzia do interaktywnej edukacji: Kahoot!, Quizizz, Nearpod, Socrative. Rozszerzona rzeczywistość (AR) i wirtualna rzeczywistość (VR) – wykorzystanie interaktywnych aplikacji edukacyjnych do realistycznych symulacji w edukacji i resocjalizacji.

Kształcenie zdalne odbywa się w modelu hybrydowym i synchronicznym, co oznacza, że studenci mają dostęp do zajęć w czasie rzeczywistym (z wykorzystaniem narzędzi videokonferencyjnych, tj. MS Teams), jak również do asynchronicznych zasobów edukacyjnych (testy interaktywne, bazy wiedzy).

Dostosowanie metod kształcenia do efektów uczenia się

Dobór metod dydaktycznych uwzględnia specyfikę poszczególnych form zajęć, tak aby efekty uczenia się były osiągane w sposób efektywny i zgodny z najnowszymi standardami w dydaktyce akademickiej:

- Wykłady online – realizowane w trybie zdalnym synchronicznym, z wykorzystaniem nowoczesnej platformy edukacyjnej Microsoft Teams. Wykłady są interaktywne, angażujące studentów w proces kształcenia poprzez wykorzystanie wykładów problemowych (pytania heurystyczne, analiza studiów przypadków), wykładów konwersatoryjnych (dyskusja moderowana, interakcja wykładowca-student), wykładów podających (z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych i materiałów interaktywnych).
- Konwersatoria online – zajęcia prowadzone w trybie zdalnym synchronicznym, nastawione na aktywność studentów, analizę problemów oraz krytyczne myślenie. W konwersatoriach wykorzystywane są: analiza tekstów i źródeł naukowych, studia przypadków, moderowane dyskusje problemowe, symulacje edukacyjne i refleksja nad praktyką zawodową.
- Ćwiczenia – realizowane wyłącznie w trybie stacjonarnym, kładą nacisk na praktyczne zastosowanie wiedzy, rozwijanie umiejętności analizy i rozwiązywania problemów poprzez metodę przypadków, symulacje edukacyjne, projektowanie działań wychowawczych i dydaktycznych. Obejmują aktywne metody pracy, w tym: analiza przypadków (case study) – praca na rzeczywistych problemach pedagogicznych; metody aktywizujące – storytelling, design thinking, drama edukacyjna, gry symulacyjne; metoda projektów – studenci realizują projekty indywidualne i zespołowe, które rozwijają umiejętności zawodowe.
- Warsztaty – realizowane w sposób interaktywny, z zastosowaniem metod aktywizujących, w tym symulacji, treningów umiejętności, superwizji działań pedagogicznych, analizy przypadków, gier dydaktycznych i narracji cyfrowej.
- Seminaria – ukierunkowane na rozwijanie umiejętności akademickich, krytycznego myślenia oraz prowadzenia badań naukowych, z wykorzystaniem metody heurystycznej, debaty oksfordzkiej, analiz porównawczych, mentoringu i coachingu akademickiego.

- Lektoraty – dostosowane do zróżnicowanego poziomu kompetencji językowych studentów, realizowane z zastosowaniem immersji językowej oraz interaktywnych aplikacji edukacyjnych.
- Praktyki zawodowe – prowadzone w ścisłej współpracy z instytucjami edukacyjnymi i opiekuńczo-wychowawczymi, wykorzystujące mentoring i tutoring zawodowy, coaching edukacyjny, studia przypadków i superwizję dydaktyczną.
- Konsultacje - stanowią ważny element procesu dydaktycznego, zapewniając studentom możliwość indywidualnego kontaktu z wykładowcami i specjalistami w celu uzyskania wsparcia merytorycznego, metodycznego oraz organizacyjnego. Jest to forma zajęć, która umożliwia studentom doprecyzowanie trudnych zagadnień, omówienie materiału, uzyskanie wskazówek dotyczących samodzielnej pracy oraz wsparcie w realizacji projektów badawczych, zaliczeniowych i dyplomowych. Metody wykorzystywane podczas konsultacji to metoda tutoringu akademickiego – indywidualna praca studenta z nauczycielem akademickim w celu rozwijania samodzielnego myślenia i umiejętności analizy; metoda problemowa – wspólne rozwiązywanie konkretnych problemów naukowych lub praktycznych w zakresie pedagogiki i resocjalizacji; metoda sokratyczna (dialog dydaktyczny) – prowadzenie ukierunkowanej rozmowy, zachęcającej studenta do samodzielnego dochodzenia do wniosków; metoda analizy przypadków – omawianie studiów przypadków związanych z wyzwaniem w pracy pedagogicznej i resocjalizacyjnej; mentoring i coaching akademicki – indywidualne wsparcie w zakresie rozwijania kompetencji dydaktycznych, badawczych i zawodowych.

Istotnym elementem procesu kształcenia w szkolnictwie wyższym jest również praca własna studenta, która stanowi integralną część procesu dydaktycznego, zwłaszcza w kontekście edukacji akademickiej o profilu praktycznym. Obejmuje samodzielne zdobywanie, przetwarzanie i utrwalanie wiedzy oraz rozwijanie umiejętności analitycznych, badawczych i praktycznych, niezbędnych do osiągnięcia założonych efektów uczenia się. Praca własna ma na celu nie tylko przygotowanie studenta do zajęć, ale także rozwój kompetencji samodzielnego uczenia się, krytycznego myślenia i rozwiązywania problemów, co jest kluczowe dla pracy w sektorze pedagogicznym. W ramach pracy własnej studenta wykorzystywane są m.in. następujące metody kształcenia:

- Metoda studium przypadku (case study) – analiza rzeczywistych lub hipotetycznych sytuacji pedagogicznych i resocjalizacyjnych w celu wypracowania rozwiązań i strategii postępowania.
- Metoda projektów – samodzielne lub grupowe opracowywanie projektów edukacyjnych, wychowawczych lub resocjalizacyjnych, które rozwijają umiejętności planowania, organizacji pracy oraz kreatywnego podejścia do problemów.
- Metoda problemowa – rozwiązywanie problemów dydaktycznych, wychowawczych i resocjalizacyjnych w oparciu o dostępne źródła naukowe, obserwacje i analizę materiałów empirycznych.
- Metoda portfolio – dokumentowanie i refleksja nad własnym procesem uczenia się poprzez gromadzenie opracowanych materiałów, analizę wykonanych zadań oraz samoocenę postępów.
- Samodzielna analiza literatury i źródeł naukowych – czytanie i opracowywanie treści naukowych w celu rozwijania umiejętności krytycznej analizy i syntezy informacji.

- Gry edukacyjne i symulacyjne – wykorzystanie narzędzi interaktywnych do symulacji sytuacji pedagogicznych, co pozwala na rozwijanie umiejętności praktycznych i podejmowania decyzji w warunkach zbliżonych do rzeczywistych.

Samodzielna praca studenta pozwala na pogłębienie i utrwalenie wiedzy, rozwijanie autonomii w procesie uczenia się, a także kształtowanie kompetencji metodycznych i badawczych, które są niezbędne w przyszłej pracy zawodowej pedagoga. Wspiera również rozwój odpowiedzialności i umiejętności zarządzania czasem, co jest kluczowe w pracy w środowiskach edukacyjnych i różnych obszarach praktyki pedagogicznej.

Zaproponowany katalog metod kształcenia zapewnia spójność koncepcji i celów kształcenia z realizowanymi formami dydaktycznymi. Uwzględniono nowoczesne narzędzia cyfrowe oraz innowacyjne metody dydaktyczne, które wspierają aktywizację studentów i przygotowują ich do pracy w dynamicznie zmieniającym się środowisku edukacyjnym”.

Uczelnia zrezygnowała z realizowania zajęć w języku obcym. Aktualnie obowiązujący program studiów zakłada realizację zajęć jedynie w języku polskim. Tym samym istota stawianego zarzutu została zniwelowana.

Uczelnia w zakresie umożliwiania studentom osiągnięcia efektów uczenia się w zakresie język obcego, zgodnie z wymaganiami prawnymi, tj. osiągnięcia biegłości języka obcego na poziomie B2, dokonała zmian w procesie rekrutacji na studia. Aktualnie warunkiem rekrutacji na studia jest posiadanie znajomości języka obcego na poziomie B1. Tak przeprowadzona selekcja kandydatów na studia pozwoli doprowadzić wszystkich studentów do poziomu B2.

Metody weryfikacji stopnia osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się również były elementem, który uległ zmianom w zakresie doskonalenia programu studiów. Aktualny program studiów w taki sposób określa metody weryfikacji efektów uczenia się: „Sposób weryfikacji efektów uczenia się jest ściśle powiązany z metodami i formami kształcenia. Weryfikacja osiągnięć studentów uwzględnia wszystkie trzy składowe efektów uczenia się, tj. wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne. Ponieważ każdy z tych aspektów w różnym zakresie jest realizowany przy poszczególnych zajęciach i każdy z nich wymaga innego sposobu sprawdzenia efektów do weryfikacji nabytych umiejętności i kompetencji wykorzystuje się różne metody, adekwatne do realizowanych treści oraz metod i form kształcenia w ramach konkretnych zajęć. Wyszczególnienie metod i form kształcenia oraz sposobów weryfikacji efektów w odniesieniu do poszczególnych zajęć (zajęć) zawarto w sylabusach. Nad właściwym doбором metod weryfikacji czuwa Komisja ds. Jakości Kształcenia. Szczegółowe warunki i tryb uzyskiwania zaliczeń i składania egzaminów zawiera Regulamin studiów.

Weryfikacja stopnia osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się będzie realizowana przy wykorzystaniu następujących metod: egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, sprawdzian wiedzy, test, projekt zaliczeniowy, aktywność merytoryczna na zajęciach, prezentacja ustna / autoprezentacja, prezentacja multimedialna, esej, analiza tekstu, zadania praktyczne na ocenę (indywidualne i grupowe), przygotowanie raportu z badań (wywiad, badania psychologiczne, opracowanie badań, opinia psychologiczna). Ponadto weryfikowane są efekty osiągane na praktykach zawodowych. Do weryfikacji efektów osiągniętych na praktykach zawodowych włączeni są przedstawiciele pracodawców. Efekty te są weryfikowane przez ocenę efektów szczegółowych opracowanych dla praktyk i stopnia wykonania zadań podporządkowanym tym efektem. Ostatecznej weryfikacji efektów osiągniętych na praktykach dokonuje Pełnomocnik Rektora ds. praktyk na podstawie dokumentacji potwierdzonej przez Opiekuna praktyk z ramienia instytucji przyjmującej, informacji zbieranych w trakcie odbywania praktyk oraz ich analizy. Pełnomocnik Rektora ds. praktyk dokonuje końcowej

oceny zgodności zrealizowanych zadań z efektami określonymi dla praktyk. Weryfikacja końcowych efektów uczenia się odbywa się w procesie dyplomowania, który obejmuje przygotowanie pracy dyplomowej, zgodnie z opracowanymi w Uczelni standardami oraz egzamin dyplomowy na którym student odpowiada na pytania związane z kierunkiem studiów, specjalnością i tematyką pracy. Prace w celu weryfikacji ich jakości i oryginalności poddawane są recenzjom Opiekuna pracy i Recenzenta a także weryfikacji w Jednolitym Systemie Antyplagiatowym. Egzamin dyplomowy odbywa się przed Komisją, której przewodniczy nauczyciel akademicki co najmniej ze stopniem doktora.

Praktyki zawodowe na kierunku Pedagogika stanowią integralną część programu studiów, są kluczowym elementem kształcenia, umożliwiającym studentom zdobycie doświadczenia zawodowego oraz rozwój kompetencji praktycznych w rzeczywistych warunkach pracy pedagogicznej, resocjalizacyjnej lub opiekuńczo-wychowawczej. Celem praktyk zawodowych jest budowanie doświadczenia zawodowego poprzez umożliwienie studentom sprawdzenia w działalności praktycznej zdobytej wiedzy teoretycznej, ale przede wszystkim umiejętności pracy z jednostką, rodziną, społecznością lokalną, projektowania działań na rzecz rozwiązywania problemów społecznych. Realizowane są w wymiarze 960 godzin, którym przypisane są 32 punkty ECTS. Struktura praktyk obejmuje trzy etapy o narastającym poziomie zaangażowania studenta w działalność placówki:

- Praktyka obserwacyjna (60 godzin) – umożliwia studentom zapoznanie się z funkcjonowaniem instytucji oraz specyfiką pracy pedagoga, wychowawcy lub resocjalizatora.
- Praktyka asystencka (360 godzin) – pozwala na stopniowe wdrażanie studentów w zadania pedagogiczne pod opieką doświadczonych mentorów, w tym aktywne uczestniczenie w procesach dydaktycznych, wychowawczych i terapeutycznych.
- Praktyka specjalnościowa (540 godzin) – zapewnia studentom możliwość samodzielnego prowadzenia działań pedagogicznych w ramach wybranej ścieżki kształcenia.

Czas trwania poszczególnych części, podział godzin na semestry i szczegółowy przydział punktów ECTS praktyki określa harmonogram realizacji studiów:

I semestr - praktyka obserwacyjna - 60 godzin / 2 punkty ECTS,

II semestr - praktyka asystencka - 180 godzin / 6 punktów ECTS,

III semestr - praktyka asystencka - 180 godzin / 6 punktów ECTS, IV semestr - praktyka specjalnościowa - 180 godzin / 6 punktów ECTS,

V semestr - praktyka specjalnościowa - 180 godzin / 6 punktów ECTS,

VI semestr - praktyka specjalnościowa - 180 godzin / 6 punktów ECTS.

Praktyka realizowana jest w instytucjach oświatowych, placówkach opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych. Dobór miejsca odbycia praktyki może przebiegać na dwa sposoby. Praktyka zorganizowana odbywa się w instytucjach, z którymi Uczelnia posiada umowy o współpracy, obejmujące instytucje publiczne, pozarządowe i prywatne. W ramach tej formy praktyk opiekę nad studentami sprawują wyznaczeni nauczyciele lub specjaliści zatrudnieni w danej placówce. Praktyka indywidualna daje studentowi możliwość samodzielnego wyboru instytucji i inicjowania podpisania umowy o realizację praktyki. W takim przypadku Uczelnia sprawuje nadzór merytoryczny i organizacyjny nad przebiegiem praktyki, a zgodę na jej realizację w wybranej placówce udziela Pełnomocnik Rektora ds. praktyk. Obie formy zapewniają zdobycie doświadczenia zgodnego z efektami uczenia się przewidzianymi w programie studiów. Dopuszcza się możliwość odbycia praktyk w miejscu

pracy studenta, jeżeli wykonywane czynności są zgodne ze specyfiką studiowanego kierunku oraz efektami uczenia się założonymi do realizacji w ramach praktyk zawodowych.

Zajęcia praktyczne będą odbywać się między innymi w przedszkolach, szkołach podstawowych i ponadpodstawowych, poradniach psychologiczno-pedagogicznych i innych placówkach systemu oświaty, systemu pomocy społecznej, resortu sprawiedliwości, udzielających wsparcia dzieciom i młodzieży, rodzicom, opiekunom lub nauczycielom. Część praktyk realizowana będzie jednak w instytucjach ściśle związanych ze studiowaną przez studenta specjalnością, stanowiących potencjalne miejsce zatrudnienia absolwentów danej specjalności. Zalecane jest, aby praktyki zawodowe były realizowane w różnych instytucjach, placówkach, aby poszerzać wachlarz praktycznych doświadczeń zawodowych, różnicować zdobywaną wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne w oparciu o różną specyfikę poszczególnych organizacji. Za zgodą Pełnomocnika Rektora ds. praktyk student może odbyć praktykę asystencką oraz praktykę specjalnościową w jednej placówce.

Program praktyk dla ścieżki kształcenia Resocjalizacja jest realizowany m.in. w:

- Zakładach poprawczych, schroniskach dla nieletnich, młodzieżowych ośrodkach wychowawczych, młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, ochotniczych hufcach pracy.
- Zakładach karnych i aresztach śledczych.
- Ośrodkach kuratorskich i placówkach wsparcia postpenitencjarnego.
- Organizacjach pozarządowych i instytucjach pomocy społecznej pracujących na rzecz osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Program praktyk dla ścieżki kształcenia Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza realizowany jest m.in. w:

- Placówkach opiekuńczo-wychowawczych (domy dziecka, rodzinne domy dziecka, ośrodki wsparcia dziecka i rodziny).
- Świetlicach środowiskowych i placówkach wsparcia dziennego.
- Ośrodkach interwencyjnych i pomocowych, centrach pomocy rodzinie.
- Szkołach i placówkach edukacyjnych.
- Organizacjach pozarządowych zajmujących się wsparciem dzieci i młodzieży.

Aby zapewnić wysoką jakość realizowanych praktyk, placówki oraz osoby pełniące funkcję opiekunów praktyk muszą spełniać określone wymagania formalne i merytoryczne.

Placówki, w których odbywają się praktyki, muszą spełniać następujące kryteria:

- Ich działalność powinna być zgodna z kierunkiem studiów Pedagogika i wybraną ścieżką kształcenia studenta (pedagogika opiekuńczo-wychowawcza, resocjalizacja).
- Muszą posiadać odpowiednią infrastrukturę dydaktyczną i organizacyjną, umożliwiającą studentom realizację założonych efektów uczenia się.
- Powinny zatrudniać wykwalifikowanych specjalistów w zakresie pedagogiki.
- Placówki muszą mieć możliwość zapewnienia studentowi aktywnych form uczestnictwa w procesie dydaktycznym, wychowawczym i opiekuńczym, w tym prowadzenia zajęć pod nadzorem.
- Instytucja powinna być otwarta na współpracę z uczelnią w zakresie monitorowania przebiegu praktyk oraz oceniania efektów uczenia się.

Kryteria doboru opiekunów praktyk w placówkach:

- Osoba pełniąca funkcję opiekuna praktyk powinna posiadać wykształcenie wyższe magisterskie w zakresie pedagogiki lub innym z przygotowaniem pedagogicznym oraz przynajmniej pięcioletnie doświadczenie w pracy zawodowej związanej z realizacją działań resocjalizacyjnych.

- Opiekun powinien mieć kompetencje w zakresie mentoringu, w tym zdolność do przekazywania wiedzy, oceniania pracy studenta i wspierania jego rozwoju zawodowego.
- Powinien być zatrudniony w placówce na stanowisku pedagoga, wychowawcy lub innej funkcji związanej z realizacją procesu dydaktycznego i wychowawczego, wymagającej kwalifikacji w zakresie pedagogiki.

W celu zapewnienia kompleksowości oceniania efektów uczenia się osiąganych podczas praktyk zawodowych, wprowadza się dwustopniowy system ewaluacji, obejmujący zarówno ocenę ze strony opiekuna w placówce, jak i ocenę uczelnianego opiekuna praktyk.

Ocena opiekuna w placówce obejmuje:

- Obserwację postępów studenta w realizacji obowiązków wynikających z programu praktyk.
- Ocenę zaangażowania, umiejętności komunikacyjnych i kompetencji społecznych, szczególnie w kontekście pracy z dziećmi, młodzieżą oraz osobami wymagającymi wsparcia resocjalizacyjnego lub wychowawczego.
- Analizę prowadzonej przez studenta dokumentacji praktyk, w tym scenariuszy zajęć, charakterystyk wychowanków oraz dziennika praktyk.
- Końcowa ocena na podstawie karty informacyjnej zawierającej ocenę efektów uczenia się.

Ocena uczelnianego opiekuna praktyk obejmuje:

- Weryfikację złożonej przez studenta dokumentacji praktyk, uwzględniającą sprawozdania z przebiegu praktyk, scenariusze zajęć i analizę przypadków.
- Ocenę umiejętności refleksyjnej analizy własnej pracy – student przygotowuje autorefleksję na temat przebiegu praktyk, własnych mocnych stron i obszarów wymagających dalszego rozwoju.
- Hospitacje praktyk, które mogą być realizowane w formie wizytacji, rozmów z opiekunem w placówce lub analizy dokumentacji i relacji studenta.

Zaliczenia praktyki dokonuje Pełnomocnik Rektora ds. praktyk na podstawie złożonej dokumentacji:

- Dziennik praktyk,
- 25 scenariuszy z przeprowadzonych hospitacji zajęć lub przeprowadzonych zajęć (w zależności od rodzaju praktyki),
- Karty informacyjnej z przebiegu praktyki wraz z pisemną oceną efektów kształcenia dokonaną przez opiekuna praktyki w placówce,
- 2 charakterystyk wychowanków. W wyniku weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się wystawia się ocenę wg szczegółowej skali ocen, obejmującej możliwość niezaliczenia praktyki w przypadku niespełnienia wymagań.

(...)

Brak zaliczenia praktyki oznacza konieczność jej powtórzenia w kolejnym semestrze. Regulamin hospitacji praktyk zawodowych stanowi załącznik do niniejszego pisma.”

Stanowisko Prezydium PKA

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła opis działań naprawczych i dodatkowe wyjaśnienia, które nie niwelują jednak istoty zarzutu. Zajęcia Współczesne systemy resocjalizacji – semestr V - obejmują treści programowe, jakie pojawiają się już wcześniej w semestrze IV na zajęciach Pedagogika resocjalizacyjna – na V semestrze student ma poznać definicję i zakres resocjalizacji – podejście interdyscyplinarne; historię systemów resocjalizacji – od modelu represyjnego do modelu readaptacyjnego, zaś wcześniej student poznał już: warunki kształtowania się idei resocjalizacji w perspektywie zmieniających się

historycznie wizji jednostki i społeczeństwa, wczesne przykłady obecnych rozwiązań resocjalizacyjnych czy narodziny podstawowych rozwiązań systemowych w penitencjarystyce. Usunięto wprawdzie wskazane w uchwale PKA wadliwe treści, jednak dodano treści historyczne, które podzielono i powielono w różnych konfiguracjach, co jest niewłaściwe, gdyż warunkiem wpisu na zajęcia w semestrze V jest zaliczenie tych treści w semestrze IV. Dowodzi to, że nie dokonano analizy wszystkich sylabusów a jedynie sprawdzono te, które literalnie wskazano w Uchwale Prezydium PKA.

Kolejnym uchybieniem pozostaje tematyka, jaki przyjęto dla zajęć Pedagogika resocjalizacyjna, które są realizowane w semestrze IV. Student winien opanować następujące tematy:

- 1) Model resocjalizacyjny na tle innych strategii reagowania społecznego na zjawisko dewiacji i przestępczości.
- 2) Pedagogika resocjalizacyjna wśród nauk o wychowaniu i na tle podobnych dyscyplin w krajach zachodnich. Charakterystyka różnic. Struktura pedagogiki resocjalizacyjnej.
- 3) Generalne strategie i procedury wychowania resocjalizującego. Postępowanie etio-, ergo- i semiotropowe. Egzemplifikacje.
- 4) Warunki kształtowania się idei resocjalizacji w perspektywie zmieniających się historycznie wizji jednostki i społeczeństwa.
- 5) Wczesne przykłady obecnych rozwiązań resocjalizacyjnych. Narodziny podstawowych rozwiązań systemowych w penitencjarystyce. Doświadczenia amerykańskich reformatorów i republik młodzieżowych.
- 6) Resocjalizacja w wymiarze strukturalnym (system dyscyplinarno-izolacyjny, indywidualny, socjo-pedagogiczny, homogeniczny, komplementarny).
- 7) Idea samopomocy i jej wpływ na kształt współczesnego myślenia o resocjalizacji. Wspólnoty terapeutyczne – alternatywa resocjalizacji instytucjonalnej.
- 8) Przełom anty-resocjalizacyjny końca XX wieku – okoliczności i konsekwencje.
- 9) Resocjalizacja jako praktyka evidence-based – źródła i inspiracje.
- 10) Społeczno-kulturowe zaplecze modelu zarządzania ryzykiem.
- 11) Aktuariaлизм – inspiracje dla działań korekcyjnych.
- 12) Wczesne próby szacowania prawdopodobieństwa konfliktu z prawem (R. I. Burgess, E. i S. Glueck). Ewolucja podejścia aktuarialnego w resocjalizacji.
- 13) Model What Works – odpowiedź na kryzys klasycznego modelu korekcyjnego. Skuteczna interwencja korekcyjna - zasady RNR.
- 14) Instrumentarium diagnostyczne w badaniu ryzyka recydywy.
- 15) Problem kulturowej adaptacji strategii szacowania ryzyka Kontrowersje wokół modelu zarządzania ryzykiem.
- 16) Norma a dewiacja – przegląd wybranych ujęć i stanowisk.
- 17) Omówienie podstawowych terminów z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej: społeczne niedostosowanie, społeczne nieprzystosowanie, społeczne wykoślenie w literaturze psychopedagogicznej.
- 18) Teoretyczny model dewiacji zachowania: zaburzenia emocjonalne, zaburzenia zachowania/niedostosowanie społeczne, przestępczość.
- 19) Typologie niedostosowanie społeczne.
- 20) Psychologiczne koncepcje wykorzystywane do wyjaśniania niedostosowania społecznego i oparte na nich modele oddziaływań resocjalizacyjnych.

- 21) Współczesne trendy w przestępczości na tle przeobrażeń społeczno-ustrojowych. Środowisko rodzinne w genezie zachowań dewiacyjnych i przestępczych Grupa rówieśnicza jako kontekst zachowań dewiacyjnych.
- 22) Agresja – komponent i czynnik stratyfikacji środowisk podkulturowych.
- 23) Resocjalizacja w warunkach izolacji więziennej - specyfika podkultur instytucji korekcyjnej.
- 24) Kobieta jako odbiorca wpływu korekcyjnego.

Wykaz tematów wskazuje z jednej strony na nieuporządkowaną ich kolejność. Jeśli dodać, iż zajęcia mają być realizowane na 15 godzinach wykładu online i 15 godzinach warsztatu to jasne staje się, iż ilość zagadnień przekracza możliwości czasowe wyznaczone w programie zajęć i możliwości recepcyjne studenta, przyjmując, że głównymi metodami dydaktycznymi stosowanymi przez prowadzącego są: podająca, problemowa, ćwiczenia praktyczne, prezentacja, scenki sytuacyjne oraz materiał modelowy. Przy czym trudno orzec, w jakim kształcie będą realizowane np. scenki sytuacyjne, skoro to zajęcia teoretyczne a nie metodyczne. Dodatkową nieprawidłowością jest brak rozdzielenia tematów przewidzianych dla ćwiczeń i tych realizowanych wykładowo, student nie otrzymuje w sylabusie pełnej informacji, co do wymagań jego dotyczących. Nie ujęto zapisu liczby punktów ECTS przypadających na zajęcia „w kontakcie” i na godziny pracy własnej. Jest tylko wykaz liczbowy, z którego nie można takiego wyliczenia dokonać. To również potwierdza zarzut, iż treści programowe wielu zajęć są niemożliwe do zrealizowania w ramach zaplanowanej liczby godzin. Poprawione zostały jedynie wskazane w raporcie przypadki, nie sprawdzono wszystkich sylabusów.

W programie ujęto również jako godziny „kontaktowe” udziału w konsultacjach, jednak nie wyodrębniono dla tej formy efektów uczenia się, ani treści programowych.

W zestawie sylabusów znalazły się i takie, które nie zawierają odniesień „przedmiotowych” efektów uczenia się do „kierunkowych”, przykładem jest Trening zastępowania agresji, który nie tylko nie precyzuje owego przyporządkowania w zakresie efektów W1, W2, W3, U1 do efektów kierunkowych (są puste miejsca w sylabusie), ale nie zawiera też nazwiska osoby prowadzącej. Dodatkowo, zajęcia mają realizowane w formie 20 godzin warsztatów, tymczasem wśród metod dydaktycznych znalazły się: wykład konwersatoryjny oraz wykład z prezentacją multimedialną.

Najczęstszymi metodami weryfikacji efektów uczenia się wpisanymi w sylabusy realizowane w formie warsztatów jest projekt i dyskusja – co ukazuje przesunięcie wysiłku jedynie na studentów, natomiast nie ujęto właściwie roli osoby prowadzącej. Często projekt nie jest nawet wpisany w zestaw metod dydaktycznych (np. sylabus zajęć Trening umiejętności społecznych).

Liczba godzin z bezpośrednim udziałem prowadzącego i studentów („w kontakcie”) – według deklaracji Uczelni – została zwiększona, przy czym w programie dołączonym do uchwały zmieniającej koncepcję kształcenia i w stanowisku Uczelni brakuje dokładnej specyfikacji tych zmian, jedynie ogólny zapis na s. 22 programu wskazuje, że to 2405 godzin z praktykami, przy czym nie ukazano podziału na specjalności. Po odjęciu godzin konsultacji liczba ta zmniejsza się do 2247. Potwierdza to wykaz liczby godzin pracy własnej studenta ujęty we wspomnianym harmonogramie, w którym widnieje wymiar 2257 godzin dla tej aktywności - bez udziału prowadzącego, a zatem stanowiący większy komponent niż zajęcia dydaktyczne (oczywiście liczone bez konsultacji).

Całkowicie wadliwie sporządzono w zmienionym programie studiów, zatwierdzonym Uchwałą Senatu Uczelni nr 1/2025 z dnia 3 kwietnia 2025 w sprawie ustalenia zmian programu studiów, wykaz godzin zajęć kształtujących umiejętności praktyczne. Wykazano w ich zakresie (tabela nr 5, załącznik - program s. 24) Dydaktykę ogólną realizowaną w postaci wykładów online, Przedsiębiorczość w działalności pedagogicznej (także wykłady online), wszystkie zajęcia należące do modułu kształcenia resocjalizacja lub pedagogika opiekuńczo-wychowawcza (750 godzin) w tym np. Teoretyczne podstawy pracy opiekuńczo wychowawczej, Prawo rodzinne i opiekuńcze, Instytucje opiekuńczo – wychowawcze, Współczesne systemy resocjalizacji, Psychologia niedostosowania społecznego, Podstawy prawa karnego czy Patologie społeczne. Dodatkowo do zajęć tych zaliczono seminarium licencjackie. Żaden z tych zajęć nie spełnia wymogów zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, gdyż jego meritum nie stanowi działalność dydaktyczna prowadzona w warunkach właściwych dla działalności zawodowej wskazanej w koncepcji kształcenia i w sposób umożliwiający wykonywanie właściwych dla tej działalności czynności praktycznych. Kwalifikacja dokonana przez Wnioskodawcę oznaczałaby, że studenci są przygotowywani do prowadzenia przez siebie zajęć z dydaktyki ogólnej czy psychologii niedostosowania społecznego.

Literatura zalecana została - według deklaracji Uczelni - uaktualniona, jednak występują sylabusy, w których uzupełnienia zostały dokonane nieprawidłowo. Dotyczy to np. zajęć Teoretyczne podstawy wychowania, który zawiera następujący wykaz literatury (cyt. w oryginalnym brzmieniu):

obowiązkowa –

1. Tchorzewski Andrzej Michał de. Gandalf.com.pl Wprowadzenie do pedagogicznej teorii wychowania moralnego, Ignatianum, 2023;
2. Autor: Tchorzewski Andrzej Michał de Gandalf.com.pl M Marczewski, Teoretyczne podstawy wychowania. WSSE, 2018;
3. Zofia Frączek, Wstęp do teorii wychowania, Wyd. Uniwersytetu Rzeszowskiego; 2022; uzupełniająca -

1. Tchorzewski A. M., Wstęp do teorii wychowania, Kraków 2018.
2. Paweł Chruściel, Wiesława Ciechaniewicz, Edukacja zdrowotna z elementami teorii wychowania, PZWL, 2018;

Podobne błędy występują w sylabusie zajęć Wykład od wyboru Bajkoterapia:

obowiązkowa –

1. Bajkoterapia czyli dla Małych i Dużych o tym, jak Bajki Mogą Pomagać, Nasza Księgarnia, 2022
2. Bajkoterapia: o lękach dzieci i nowej metodzie terapii Maria. Molicka, Harbor Point Media Rodzina 2021
3. Bajka jak lekarstwo : zastosowanie bajkoterapii w terapii pedagogicznej / Agnieszka ChameraNowak, Lidia Ippoldt.- Warszawa : Wydawnictwo Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich, 2015.
4. Bajka w twórczym rozwoju i arteterapii / Olga Handford, Wiesław Karolak.- Wyd. 2 zm.- Łódź : Wydaw. Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej, 2009.

uzupełniająca

D. Brutt, Bajki, które leczą, t1 i 2, GWP 2021

1. Praca zbiorowa, Bajkoterapia czyli dla Małych i Dużych o tym, jak Bajki Mogą Pomagać, Nasza Księgarnia, 2022

Pomijając, że w części obowiązkowej i uzupełniającej znalazła się ta sama pozycja, to jeszcze niepoprawnie zapisano nazwisko autorki książki, bowiem Bajki, które leczy napisała Doris Brett, zatem studenci mogą mieć kłopot w odnalezieniu tej pozycji. Książka Marii Molickiej Bajkoterapia. O lękach dzieci i nowej metodzie terapii wydana zaś została w 2002 roku (wydanie kolejne jest z 2023 roku).

Metody dydaktyczne zostały opisane w dwóch – dość zróżnicowanych wersjach. Jedna, to zapis generalny, zawierający rozbudowany katalog rozmaitych metod (m. in. techniki design thinking w edukacji, hackathony edukacyjne - cyfrowe i tradycyjne), storytelling i narracja cyfrowa czy tutoring i coaching akademicki). Druga to zapisy w sylabusach.

Przykładowo, zajęcia Dydaktyka ogólna (III.9 w zestawie sylabusów dołączonym do dokumentacji) obejmują wykład informacyjny, wykład problemowy, pracę w grupach, projekty zespołowe i indywidualne i case study. Kuriozalnie brzmi zapis, że wymaganiem wstępnym zajęć jest obecność na zajęciach. Zaliczenie na ocenę jest rozdzielone z egzaminem, ale w metodach weryfikacji pojawia się egzamin pisemny i dyskusja. Trudno ustalić, w jaki sposób zaliczenie na ocenę można zrealizować na podstawie dyskusji, w której niemożliwie jest ocenienie indywidualnego poziomu wiedzy poszczególnych studentów;

Warsztat opiekuna wychowawcy – wykład online i warsztat, przewiduje dyskusję, pracę z tekstem, metodę ćwiczeniową, metodę projektu, metodę aktywizującą – „burzę mózgów”, pracę w grupach, przy czym nie wyznaczono metod, jakimi realizowany jest wykład online;

Psychologia rozwoju i osobowości (II.2) – 15 wykładów online i 15 ćwiczeń, metody dydaktyczne to - wykład informacyjny, wykład konwersatoryjny, wykład problemowy, dyskusja, metoda przypadków, film. Warunki zaliczenia wyznaczono następująco: uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu końcowego (ustny), aktywny udział w zajęciach, przygotowanie projektu (referat/prezentacja). Należy zatem rozumieć, że zaliczeniowa prezentacja projektu odbędzie się poza zajęciami, ponieważ podczas nich wystąpią jedynie dyskusja, metoda przypadków i film. Kolejna niekonsekwencja to wpisanie w tabelę weryfikacji efektów uczenia się egzaminu pisemnego (choć w warunkach wpisano ustny).

Wprowadzenie do psychologii społecznej (II.7) – zajęcia realizowane jedynie jako wykład 20 godzin, co nie jest zabiegiem prawidłowym w kontekście specyfiki specjalności oferowanych studentom, gdzie metody dydaktyczne to wykład informacyjny, wykład problemowy, prelekcja, a warunkiem zaliczenia są: udział w zajęciach, aktywność na zajęciach, uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium końcowego. Niekonsekwentnie zapisano, że metodami weryfikacji efektów uczenia się uczyniono egzamin pisemny, kolokwium i dyskusję.

W żadnym sylabusie, dotyczącym wykładów online, nie ma zapisów dotyczących zastosowania aplikacji do pracy zespołowej i tworzenia treści multimedialnych, deklarowanych generalnie przez Uczelnię, takich jak: Padlet, Miro, Mentimeter, Genially, Canva, Prezi czy narzędzi do interaktywnej edukacji: Kahoot!, Quizizz, Nearpod, Socrative.

Reasumując, metody dydaktyczne nie zapewniają przygotowania do działalności zawodowej w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów. Metody weryfikacji efektów uczenia się nierzadko są wpisane w sylabusy wadliwie i nie gwarantują faktycznej oceny stopnia ich opanowania.

Oceniając sposób organizacji praktyk zawodowych należy wskazać, że w dokumentacji przedstawionej przez Uczelnię zamieszczono wyliczenia punktów ECTS, które są całkowicie niekompatybilne z całą koncepcją studiów. Z dokumentu Harmonogram wynika, że na wszystkich zajęciach zastosowano przelicznik 1 ECTS = 25 godzin dydaktycznych. Natomiast dla praktyk przyjęto następujące wyliczenie:

- Praktyka obserwacyjna 2 ECTS, 30 godzin w kontakcie i 0 punktów dla pracy własnej;
 - Praktyka asystencka 12 ECTS, 360 godzin w kontakcie i 0 punktów dla pracy własnej;
 - Praktyka specjalnościowa 18 ECTS, 540 godzin w kontakcie i 0 punktów dla pracy własnej.
- Wyliczenie to wskazuje, że w przypadku tych zajęć Uczelnia zastosowała inny przelicznik, tu 1 ECTS wyceniono na 30 godzin. Takie działanie jest rażącym uchybieniem, ponieważ różnicuje nakład pracy studenta w ramach jednego cyklu edukacyjnego. Zapis w regulacjach dotyczący możliwości wyceny ECTS od 25-30 punktów dotyczy konsekwentnego przyjęcia jednego przelicznika dla wszystkich zajęć danego kierunku.

Inną wadą pozostaje nieuwzględnienie w wycenie ECTS praktyk pracy własnej. Jest to nieprawidłowe, w zapisach sylabusów praktyk taka aktywność się pojawia i nawet jest wyceniona w punktach ECTS, choć nie ma to przełożenia na zapis w harmonogramie i programie studiów (tabela 2 s. 23), gdzie wykazano 0 godzin pracy własnej, przyjmując 960 godzin jako całościowy wymiar tego zajęć.

Co więcej, sylabusy w najnowszych wersjach są sporządzone błędnie pod względem formalnym. Wedle nagłówka w załączniku V.2 nazwa zajęć to Praktyka asystencka, która w planie wyliczona została na 360 godzin i 12 ECTS, zaś nazwa zajęć w sylabusie jest inna – Praktyka zawodowa, zaś w specyfikację celu nauczania wpisano: „Celem praktyki w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego jest przygotowanie studenta do nauczania w szkolnictwie podstawowym”. To znaczące nadużycie, wprowadzające studenta i opiekuna praktyk w błąd, ponieważ żadna z prowadzonych przez Uczelnię specjalności nie skupia się na nauczaniu w szkole, nie ma bowiem charakteru nauczycielskiego. Dodatkowo w wykazie praktyk wpisano pełny wymiar wszystkich zajęć, czyli 960 a nie 360, jakie wyznaczono praktyce asystenckiej w harmonogramie. W tym dokumencie wskazano również 60 godzin samodzielnego przygotowania do praktyk, które jednak nie znalazły się w wyliczeniach ECTS, przy czym wpisano, że udział w praktyce to 960 godzin, praca własna a 60 a sumaryczne obciążenie to ponownie 960 godzin.

Sylabus sygnowany V.1 nosi tytuł Praktyka obserwacyjna, ale w treści sylabusu jest użyta nazwa zajęć Praktyka zawodowa i jest całkowitym powieleniem sylabusu dla wersji asystenckiej, z tym samym celem dotyczącym szkoły podstawowej i niespójnym wyliczeniem godzin oraz pracy własnej. Co więcej, w specyfikacji sylabusu podano, że jest on przeznaczony dla semestrów I-VI. Identyczna sytuacja dotyczy sylabusu V.3, czyli Praktyki specjalnościowej – zawiera te same zapisy, łącznie z celem realizowanym w szkole podstawowej.

Skoro czas trwania poszczególnych części praktyk, podział godzin na semestry i szczegółowy przydział punktów ECTS praktyki określa harmonogram realizacji studiów w następujący sposób (wyjaśnienia Uczelni, s. 54):

- I semestr - praktyka obserwacyjna - 60 godzin / 2 punkty ECTS,
- II semestr - praktyka asystencka - 180 godzin / 6 punktów ECTS,
- III semestr - praktyka asystencka - 180 godzin / 6 punktów ECTS,
- IV semestr - praktyka specjalnościowa - 180 godzin / 6 punktów ECTS,
- V semestr - praktyka specjalnościowa - 180 godzin / 6 punktów ECTS,
- VI semestr - praktyka specjalnościowa - 180 godzin / 6 punktów ECTS,

to powinno powstać 6 odrębnych, czyli o innych celach, treściach i efektach sylabusów, precyzujących szczególne dla etapu praktyki metody dydaktyczne i metody weryfikacji efektów uczenia się. Takich sylabusów jednak brak w przedstawionej dokumentacji.

Wadliwe wyznaczanie punktów ECTS dla praktyk rzutuje dodatkowo także na inne wyliczenia, np. procentu zajęć do wyboru, gdzie wskazano 18 ECTS praktyk specjalnościowych czy całego

wymiaru 32 punktów ECTS dla praktyki w wykazie zajęć kształtujących umiejętności praktyczne.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy.**

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 2.

W odniesieniu do kryterium 3:

1. Kryteria rekrutacji nie są selektywne i nie umożliwiają doboru kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się.
2. Warunki rekrutacji nie uwzględniają informacji o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów, wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz wsparciu Uczelni w zapewnieniu dostępu do tego sprzętu.
3. Metoda weryfikacji opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2 ESOKJ jest niezgodna z sylabusem. Wbrew założeniom nie przeprowadza się egzaminu, tylko zaliczenie polegające na przygotowaniu przez studenta zajęć językowych dla wychowanków. Metoda ta nie umożliwia sprawdzenia i oceny opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2.
4. Brak informacji o metodach weryfikacji efektów uczenia się stosowanych w trakcie zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość nie pozwala na ocenę, czy metody te są trafnie dobrane.
5. Rodzaj, forma, tematyka i metodyka prac dyplomowych i etapowych nie zawsze są dostosowane do praktycznego profilu studiów. Jednocześnie prace dyplomowe oparte są często na nieaktualnej literaturze z zakresu metodologii badań pedagogicznych, a ich tematyka nie zawsze odpowiada zakresowi studiów.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„Senat Świętokrzyskiej Szkoły Wyższej im. św. Jana Pawła II podjął nową uchwałę w sprawie rekrutacji na studia, która stanowi załącznik do niniejszego pisma. W ocenie Uczelni zmiany jakich dokonano w zakresie zasad rekrutacji na studia w pełni niwelują istotę stawianego zarzutu. Wnosi się o ponowną refleksję nad tym zagadnieniem.

Na Świętokrzyskiej Szkole Wyższej im. św. Jana Pawła II proces przygotowania prac dyplomowych odbywa się w oparciu o Wymagania dotyczące prac dyplomowych o charakterze wdrożeniowym w Świętokrzyskiej Szkole Wyższej im. Jana Pawła II w Kielcach³. Dokument ten między innymi określa, że:

- 1) Praca dyplomowa o charakterze wdrożeniowym jest płaszczyzną współpracy pomiędzy: studentem, pracodawców.
- 2) Promotorem pracy dyplomowej o charakterze wdrożeniowym jest nauczyciel akademicki, który posiada co najmniej stopień naukowy doktora.
- 3) Temat pracy dyplomowej może pochodzić od studenta, promotora lub interesariusza zewnętrznego – pracodawcy i może być związany z realizacją zadań podczas praktyki

- zawodowej. Interesariusz powinien umożliwić studentowi przeprowadzenie badań w reprezentowanej przez siebie placówce.
- 4) Temat i treść pracy licencjackiej powinny odzwierciedlać efekty uczenia się na kierunku pedagogika, studia I stopnia, profil praktyczny.
 - 5) Praca dyplomowa zawiera omówienie problemu lub realizacji projektu, który ściśle wynika z celów i zadań realizowanych przez instytucję życia zawodowego, do pracy w której przygotowuje się student. Student w pracy dyplomowej o takim charakterze w sposób innowacyjny i kreatywny rozwiązuje dany problem, wykorzystując zarówno wiedzę, umiejętności i kompetencje zdobyte podczas studiów, jak i podczas praktyk zawodowych.
 - 6) Student powinien w pracy wykazać umiejętności praktyczne, projektując wykonawcze związane z zaprojektowaniem i wdrożeniem działań związanych z omawianym zagadnieniem praktycznym. Powinien także przedstawić stan wiedzy (stan badań) w takim zakresie, jaki jest niezbędny dla realizacji celu i zakresu pracy dyplomowej o charakterze wdrożeniowym.
 - 7) W celu sprawdzenia czy przygotowana przez studenta praca dyplomowa ma charakter wdrożeniowy i spełnia wymogi stawiane tego typu pracom zarówno promotor pracy, jak i recenzent wypełniają Formularz opinii potwierdzającej wypełnienie wymogów stawianych pracom dyplomowym o charakterze wdrożeniowym na kierunku pedagogika, studia I stopnia, profil praktyczny.

Ponadto, zgodnie z treścią programu studiów: „Weryfikacja końcowych efektów uczenia się odbywa się w procesie dyplomowania, który obejmuje przygotowanie pracy dyplomowej, zgodnie z opracowanymi w Uczelni standardami oraz egzamin dyplomowy na którym student odpowiada na pytania związane z kierunkiem studiów, specjalnością i tematyką pracy. Prace w celu weryfikacji ich jakości i oryginalności poddawane są recenzjom Opiekuna pracy i Recenzenta a także weryfikacji w Jednolitym Systemie Antyplagiatowym. Egzamin dyplomowy odbywa się przed Komisją, której przewodniczy nauczyciel akademicki co najmniej ze stopniem doktora”.

System weryfikacji efektów uczenia się został na poziomie ogólnym określony w opisowej części programu studiów, a na poziomie szczegółowym w sylabusach (karatach zajęć) do poszczególnych zajęć. Na poziomie niniejszego pisma ten wątek został przedstawiony w odpowiedzi na kryterium 2 punkt 9 pn. Metody weryfikacji efektów uczenia się.”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła opis działań naprawczych i dodatkowe wyjaśnienia, które nie niwelują jednak istoty zarzutu. Uczelnia dokonała szeregu modyfikacji w zakresie powołanych zarzutów, wskazała w wyjaśnieniach, że ustalono kryteria rekrutacyjne związane z poziomem biegłości opanowania języka obcego (o czym już wspomniano), powołując się na uchwałę Senatu Uczelni nr 2/2005 z 3 marca 2025 r. w sprawie warunków, trybu oraz terminu rekrutacji. Ujęto w tym dokumencie wskazania dotyczące kompetencji cyfrowych, znajomości języka polskiego dla osób z zagranicy, ale w treści głównej uchwały nie znaleziono deklarowanych regulacji dotyczących znajomości języka obcego na poziomie B1. Załącznik 1 do tej uchwały także nie wspomina o tym kryterium. Jedynie język obcy pojawia się w wyliczeniu współczynników rekrutacyjnych, przyjmujących, iż będzie on brany pod uwagę w przeliczniku 0,2 dla stopnia podstawowego i 0,4 rozszerzonego, co jednak nie dowodzi ustalenia stopnia opanowania na poziomie B1.

Wadliwie określono cel seminarium dyplomowego – jako „W oparciu o wykorzystanie metod i technik badań lingwistycznych przygotowanie do pisania pracy licencjackiej”, wszak celem jest weryfikacja umiejętności prowadzenia badań i ich deskrypcji zgodnej z paradygmatem metodologicznym przyjętym przez licencjata. Wadliwie przeprowadzono specyfikację godzinową i punktacji ECTS dla seminarium. Sumarycznie bowiem wyliczono, że student studiów niestacjonarnych realizuje 250 godzin, co daje 10 ECTS, jednak odrębnie wyliczono – udział w seminarium (na 30 godzin w dwóch semestrach - po 15), oraz odrębnie 30 godzin na konsultacje seminaryjne (także po 15). Samodzielne studiowanie tematyki seminaryjnej wyliczono na 105 godzin i 105 przypisano samodzielnemu opracowaniu badań, co daje łącznie 270 godzin. W sylabusie zamieszczono inne jeszcze wyliczenia, które nie pokrywają się z powyższymi, a mianowicie „obciążenie studenta związane z zajęciami praktycznymi” z wymiarem 210 godzin (8 ECTS) i „obciążenie studenta na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich” 40 godzin (2 ECTS). Takie wyliczenia pokazują całkowity brak rozeznania Wnioskodawcy w istocie wyceny punktów ECTS. Jeśli 40 godzin wycenia się na 2 punkty przy założeniu, że 1 ECTS to 25 godzin, oznacza to, że student otrzymuje punkty bonusowe, bez nakładu pracy (2 ECTS to bowiem 50 godzin, a nie 40). Metodą weryfikacji efektów uczenia się podczas seminarium uczyniono – obok projektu, pojawiającego się na większości zajęć – recenzję, całkowicie myląc ocenę zajęć z notą z dyplomu, a przecież stanowią one odrębne pola oceny.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 3.

W odniesieniu do kryterium 10:

Uczelniany system zapewnienia jakości kształcenia jest nieskuteczny, ponieważ w oparciu o jego procedury nie podjęto działań, które zapobiegałyby wystąpieniu rażących nieprawidłowości stwierdzonych w odniesieniu do kryteriów 1–3 oraz innych błędów i uchybień stwierdzonych w odniesieniu do kryteriów 4, 5, 7, 8 i 9.

Stanowisko Uczelni dotyczące zarzutu

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„Świętokrzyska Szkoła Wyższa im. św. Jana Pawła II podejmuje działania mające na celu bieżącą kontrolę jakości prowadzonych zajęć. Przejawem takiej bieżącej kontroli mogą być między innymi ankiety dot. nauczycieli akademickich. W przyszłości Uczelnia planuje zintensyfikować swoje działania w zakresie bieżącej kontroli nad zajęciami, m.in. poprzez wzmocnienie procesów związanych z realizacją hospitacji na zajęciach.

Uczelnia ma świadomość konieczności dalszego doskonalenia się dążenia do rozwoju we wszystkich swoich obszarach funkcjonowania. Uczelnia powinna i będzie rozwijać się, aby nadążyć za dynamicznie zmieniającym się rynkiem pracy i postępem technologicznym. Inwestowanie w nowoczesne metody nauczania, infrastrukturę oraz badania naukowe pozwala lepiej przygotować studentów do wyzwań zawodowych. Rozwój uczelni przyciągnie wybitnych wykładowców i ambitnych studentów, co podniesie prestiż jednostki i jej konkurencyjność na arenie lokalnej i krajowej. Uczelnia dąży, aby swoimi działaniami sprostać zobowiązaniu, jakie powzięła przyjmując imię św. Jana Pawła II.

Mając na uwadze szereg działań naprawczych, jakie Świętokrzyska Szkoła Wyższa imieniem św. Jana Pawła II podjęła od momentu wizytacji zespołu oceniającego PKA, które, w jej ocenie, zniwelowały większość postawionych zarzutów, wnosi o zmianę oceny kryterium 10 z „kryterium niespełnione” na „kryterium spełnione częściowo”.

W zakresie systemu jakości kształcenia zintensyfikowano działania zmierzające do realizacji przyjętych założeń, czego dowody przesyła się w załączeniu do niniejszego pisma.”

Stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutu

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła opis działań naprawczych i dodatkowe wyjaśnienia, które nie niwelują jednak istoty zarzutu. Wskazane wyżej, w odniesieniu do kryteriów 1, 2 i 3 uchybienia w zakresie podjętych działań naprawczych, jednoznacznie wskazują na głęboko wadliwe funkcjonowanie systemu zapewniania jakości kształcenia. Wyżej wskazano m.in. uchybienia w następujących kwestiach:

- wadliwy zapis punktacji i wyliczanie ECTS,
- błędy rzeczowe i merytoryczne w sylabusach,
- wadliwe wyliczenie zajęć kształtujących umiejętności praktyczne,
- zła dystrybucja treści kształcenia w sylabusach.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 10.

Ponadto kryteria:

4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry,
5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie,
7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku,
8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia,
9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

– zostały spełnione częściowo ze względu na następujące błędy i uchybienia:

W odniesieniu do kryterium 4:

1. Przydziały zajęć oraz obciążenie godzinowe poszczególnych nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia nie są równomierne. Zdecydowana większość nauczycieli realizuje od 1 do 4 zajęć, 2 osoby zaś – 9–10 zajęć.
2. Obsada niektórych zajęć jest nieprawidłowa (...).
3. Nie przeprowadza się okresowych przeglądów kadry prowadzącej zajęcia na kierunku, w szczególności pod kątem oceny jej kompetencji dydaktycznych i potrzeb szkoleniowych.
4. Procedura oceny okresowej nauczycieli akademickich, ze względu na lakoniczne i ogólnikowe opisy w arkuszach ocen, nie sprzyja motywowaniu kadry do rozwoju zawodowego.

5. Brak sformalizowanych zasad rozwiązywania konfliktów, a także reagowania na przypadki zagrożenia, naruszenia bezpieczeństwa lub dyskryminacji i przemocy wobec członków kadry prowadzącej kształcenie na kierunku.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„Od momentu wizytacji zespołu oceniającego PKA Uczelnia dokonała znaczącego wzmocnienia kadry odpowiedzialnej za realizację procesu kształcenia na studiach na kierunku pedagogika. Jako wzmocnienie kadrowe udało się pozyskać:

- dr hab. inż. (...), w celu uzupełnienia zarzucanych braków związanych z uzyskiwaniem przez studentów kompetencji cyfrowych. Dr hab. inż. (...) poprowadzi zajęcia z Technologii informacyjnych i Nowoczesnych technologii w praktyce pedagogicznej;
- dr hab. (...), która wzmocni obsadę na kierunku realizując zajęcia z Przedsiębiorczość w działalności pedagogicznej;
- ks. dr hab. (...), który poprowadzi przedmiot Aksjologiczne podstawy wychowania;
- dr hab. (...), który poprowadzi zajęcia pn. Wprowadzenie do socjologii (Załącznik. Tabele charakterystyk).

Pozyskanie czterech „samodzielnych” pracowników nauki, biorąc pod uwagę liczbę studentów studiujących na kierunku, poczytuje się jako duży krok w rozwoju kadry akademickiej. Jakości dorobku dydaktycznego i naukowego pozyskanych nauczycieli akademickich, w ocenie Uczelni, niweluje istotę postawionego zarzutu.

Poza wskazanymi w odpowiedzi na punkt 1 „samodzielnymi naukowcami”, Uczelni udało się pozyskać inne osoby, które pozwolą uzyskać odpowiedni balans w zakresie równomiernego przydzielania zajęć i obciążeń godzinowych. Jako przykłady takich osób wskazać należy:

- Mgr (...) (psycholog);
- Mgr (...) (filolog, filologia polska);
- Mgr (...) (filolog, filologia germańska);
- Mgr (...) (filolog, filologia rosyjska).

Pozyskanie filologa germańskiego i rosyjskiego, było podyktowane faktem, że Uczelnia odeszła od dotychczas narzucanego studiowania języka angielskiego, pozostawiając studentom wybór pomiędzy: angielskim, niemieckim i rosyjskim.

Świętokrzyska Szkoła Wyższa im. św. Jana Pawła II deleguje nauczycieli akademickich i inne osób prowadzących zajęcia do końca aktualnego roku akademickiego na następujące kursy i szkolenia:

- 1) Centrum Rozwoju Personalnego – kurs pn. Efektywne metody nauczania;
 - 2) Perfectus. Niepubliczna placówka szkolenia nauczycieli – szkolenie pn. Metody aktywizujące w nauczaniu i rozwoju kompetencji XXI wieku;
 - 3) Studium Prawa Europejskiego – szkolenie pn. Metody aktywizujące w nauczaniu (IX edycja);
 - 4) Optima:
 - Wykorzystanie narzędzi AI w pracy dydaktycznej ze studentami - 31 marca 2025 r.;
 - Zaburzenia psychiczne wśród studentów i komunikacja w sytuacjach wymagających, trudnych i kryzysowych - 4 marca 2025 r.;
 - Tworzenie materiałów dydaktycznych do nauczania zdalnego - 10 kwietnia 2024 roku;
 - Profesjonalne wystąpienia publiczne nauczycieli akademickich - 15 kwietnia 2025 roku.
- Świętokrzyska Szkoła Wyższa im. św. Jana Pawła II prowadzi bieżące badania opinii nauczycieli akademickich. Jest to elementem procedur obowiązujących na Uczelni, a odbywa się za

pomocą ankietyzacji. Ankieta dotyczyła opinii nauczycieli akademickich na temat pracy na Uczelni. Ankietę wypełniło łącznie 28 wykładowców. Według opinii nauczycieli akademickich czują oni satysfakcję z wykonywanej pracy i pozytywnie oceniają działania władz uczelni, konstrukcję programu i praktyki. Dość krytycznie wypowiadają się na temat bazy dydaktycznej uczelni. Wynik ten obliguje władze Uczelni do nowych inwestycji w laboratoria i sprzęt dydaktyczny. Mimo iż rok temu wzrosło zadowolenie z nagradzania za wyróżniające efekty pracy w zakresie kształcenia w tym roku akademickim nie odnotowano poprawy oceny tego wskaźnika. Należy jeszcze bardziej skupić się na popularyzacji nauki i szkoleń wśród kadry akademickiej. Podsumowanie ankiet z lat 2023-2024 stanowi załącznik do niniejszego pisma. Świętokrzyska Szkoła Wyższa im. św. Jana Pawła II zrealizuje w sposób kompleksowy okresową ocenę nauczycieli akademickich w roku akademickim 2025/2026.

Uczelnia podejmuje stałe działania zmierzające do motywowania kadry do stałego rozwoju. Aktualnie podjętym działaniem jest zaproponowanie kadrze akademickiej możliwości udziału w szeregu kursów i szkoleń z zakresu doskonalenia kompetencji dydaktycznych. W kolejnym roku akademickim podjęte zostaną działania zmierzające do motywowania kadry w rozwoju naukowym. Uczelnia planuje wdrożyć nagrody o charakterze finansowym dla trzech osób w każdym roku akademickim, które w szczególny sposób wykazały się na polu naukowym. Szczegóły konkursu zostaną opracowane w okresie wakacyjnym."

Stanowisko Prezydium

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła opis działań naprawczych i dodatkowe wyjaśnienia, które nie niwelują jednak istoty zarzutu. Osoby posiadające stopień dr hab. lub tytuł naukowy, mające być zatrudnione przez Uczelnię, nie są pedagogami, zatem ich obecność nie ma bezpośredniego wpływu na jakość oferty pedagogicznej dedykowanej powołanym przez uczelnię specjalnościom. Ponadto w obsadzie zajęć nadal występują uchybienia. Szczegółowe informacje na ten temat obejmuje załącznik do niniejszej Uchwały.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy.**

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 4.

W odniesieniu do kryterium 5:

1. Specjalistyczne pracownie dydaktyczne oraz ich wyposażenie nie są w pełni zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, przez co w niedostatecznym zakresie umożliwiają prawidłową realizację zajęć, w tym tych kształtujących umiejętności praktyczne, w warunkach właściwych dla zakresu działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy związanych z kierunkiem pedagogika.
2. Na stronie internetowej Uczelni w zakładce „Biblioteka” brakuje informacji dotyczących organizacji pracy biblioteki. Nie zapewnia to w pełni studentom (prowadzone są jedynie studia niestacjonarne) warunków do komfortowego korzystania z zasobów bibliotecznych w formie tradycyjnej.
3. Zasoby biblioteczne nie są w pełni zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, w konsekwencji zaś uniemożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się określonych dla zajęć. Znaczna część zbiorów to pozycje nieaktualne, sprzed 40, 50, 60 lat.

- Dodatkowo zaś albo nie obejmują one piśmiennictwa zalecanego w sylabusach, albo obejmują je tylko częściowo. Ponadto brakuje prenumeraty czasopism pedagogicznych.
4. Brak cyklicznych i rzetelnych przeglądów infrastruktury naukowej, dydaktycznej i bibliotecznej oraz środków i pomocy dydaktycznych.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„Uczelnia dokonując zmian w programie studiów, dokonała zmian w sylabusach poszczególnych zajęć pod kątem uaktualnienia literatury. W związku z pojawieniem się nowej literatury w karatach zajęć aktualnie podejmowane są działania zmierzające do uzupełnienia zasobów bibliotecznych. Uczelnia planuje, aby w najbliższym czasie w zbiorach bibliotecznych znajdowała się całość literatury rekomendowanej w sylabusach.”

Stanowisko Prezydium

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła opis działań naprawczych i dodatkowe wyjaśnienia, które nie niwelują jednak istoty zarzutu. Działania naprawcze przedstawione przez Uczelnię mają charakter formalny i inicjalny. Prezydium PKA zważyło, iż uchybienia których usunięciu mają służyć, mają głęboki charakter i choć podjęte działania naprawcze idą w dobrym kierunku, to mają charakter początkowy i nie ma możliwości zweryfikowania ich skuteczności.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 5.

W odniesieniu do kryterium 7:

1. W programie studiów nie uwzględniono zajęć prowadzonych w języku obcym.
2. Nie monitoruje się umiędzynarodowienia kształcenia na kierunku.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„W zakresie rozwoju umiędzynarodowienia Uczelni od momentu wizytacji zespołu oceniającego PKA, Uczelni udało się poszerzyć liczbę języków proponowanych w ramach lektoratów. Dotychczas na Uczelni możliwa była realizacja jedynie języka angielskiego. Aktualnie program przewiduje również możliwość nauki języka niemieckiego i rosyjskiego. Poza samą zmianą programu studiów, Uczelni udało się pozyskać odpowiednio wykwalifikowanych lektorów do prowadzenia tych zajęć. W zakresie umiędzynarodowienia kadry odpowiedzialnej za realizację procesu kształcenia na studiach na kierunku pedagogika, Uczelni udało się pozyskać dr hab. (...), która poprowadzi zajęcia z Przedsiębiorczości w działalności pedagogicznej. Dr hab. (...) ukończyła Kryworizky Uniwersytet Techniczny oraz Akademia Administracji Miejskiej Kyjv.”

Stanowisko Prezydium dotyczące zarzutów

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła opis działań naprawczych i dodatkowe wyjaśnienia, które nie niwelują jednak istoty zarzutu. Uczelnia rozszerzyła jedynie

zakres języków, jakie mogą studenci wybrać w zakresie lektoratu, co jednak nie stanowi o umiędzynarodowieniu kształcenia i nie jest tożsame z prowadzeniem zajęć merytorycznych realizujących efekty z zakresy dyscypliny wiodącej, w języku obcym.

Zarzut 2 dotyczył monitorowania umiędzynarodowienia kształcenia na kierunku, a nowych argumentów w tej kwestii Uczelnia nie wskazała.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy.**

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 7.

W odniesieniu do kryterium 8:

1. Studenci nie mają zapewnionego wsparcia w rozwoju zawodowym i wejściu na rynek pracy.
2. Uczelnia nie wspiera samorządu studenckiego pod względem materialnym i organizacyjnym.
3. Studenci nie stanowią większości składu komisji stypendialnej, a odwoławcza komisja stypendialna powoływana jest jedynie doraźnie.
4. Studenci nie są włączani w prace gremiów odpowiedzialnych za zapewnianie jakości kształcenia.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„W zakresie działań naprawczych odnoszących się do kryterium 8:

- ustalono stały, cykliczny terminarz konsultacji z nauczycielami akademickimi (w załączeniu);
- poszerzono skład komisji stypendialnej (w załączeniu);
- utworzono Odwoławczą Komisję Stypendialną (w załączeniu);
- zapewniono materialne i organizacyjne wsparcia dla Samorządu Studenckiego poprzez utworzenie i wyposażenie biura (zdjęcia w załączeniu);
- przeznaczono środki na działalność samorządu studenckiego (w załączeniu).

Ponadto, samorząd studencki weźmie udział w najbliższych wydarzeniach organizowanych przez Parlament Studentów RP oraz Forum Uczelni Niepublicznych.”

Stanowisko Prezydium

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła opis działań naprawczych i dodatkowe wyjaśnienia, które nie niwelują jednak istoty zarzutów. Działania Uczelni mają charakter formalny i inicjalny, ich realna skuteczność nie może być obecnie zweryfikowana.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy.**

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 8.

W odniesieniu do kryterium 9:

1. Na stronie internetowej Uczelni brakuje:

- pełnego programu studiów wraz z harmonogramem zajęć;
- opisu kierunkowych efektów uczenia się;
- pełnego opisu sylwetki absolwenta, obejmującego uzyskiwane kwalifikacje i tytuł zawodowy;
- opisu form wsparcia studentów z niepełnosprawnościami;
- opisu procesu rekrutacji;
- opisu procesu dyplomowania;
- informacji na temat kształcenia z wykorzystaniem metod i technik nauczania na odległość.

Dodatkowo Procedura odbywania i dokumentowania praktyk studenckich w Świętokrzyskiej Szkole Wyższej oraz Regulamin potwierdzania efektów uczenia się w Świętokrzyskiej Szkole Wyższej są dostępne w 98-stronicowym, nieprzeszukiwalnym załączniku do systemu jakości kształcenia. Taka forma udostępniania informacji znacząco utrudnia ich odnalezienie, szczególnie mniej zorientowanym odbiorcom. Nie monitoruje się aktualności, rzetelności i kompleksowości informacji o studiach oraz jej zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wywiodła, jak niżej.

„Świętokrzyska Szkoła Wyższa im. św. Jana Pawła II dokonała kompleksowego uzupełnienia wszystkich niezbędnych informacji w zakresie dostępu do informacji publicznej. Uzupełnienia dokonano zarówno na stronie podmiotowej Uczelni (<https://sswkielce.edu.pl/>), jak również w zakresie Biuletynu Informacji Publicznej (<https://uczelniasw.bip.gov.pl/>).”

Stanowisko Prezydium

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła opis działań naprawczych i dodatkowe wyjaśnienia, które nie niwelują jednak istoty zarzutu. Wnioskodawca deklaruje, że dokonał uzupełnień na stronie www, ale oględziny tej strony przyniosły wynik negatywny: brakuje pełnych danych o programie studiów, zamieszczono jedynie Główne zagadnienia omawiane na studiach licencjackich w 8 punktach, dość ogólnie sformułowanych (<https://sswkielce.edu.pl/resocjalizacja/#>), a także harmonogram poszczególnych zjazdów (<https://sswkielce.edu.pl/harmonogram-zjazdow/>).

Nie można również odnaleźć opisu sylwetek absolwenta, efektów uczenia się, zaś na temat dyplomowania dostępne są tylko takie dokumenty w pdf, jak wytyczne do przygotowania pracy dyplomowej oraz pytania do egzaminu (<https://sswkielce.edu.pl/dokumenty/>).

Ponadto, na stronie podmiotowej Uczelni zamieszczono informację, że studia niestacjonarne mogą być prowadzone online lub hybrydowo (zajęcia realizowane w piątki, soboty i niedziele - <https://sswkielce.edu.pl/pedagogika-opiekunczo-wychowawcza-2/>), natomiast według dokumentów przedstawionych PKA przez Uczelnię, studia odbywają się w siedzibie Uczelni z wyjątkiem procentu zajęć z wykorzystaniem technik kształcenia na odległość. Zapis na stronie www dezinformuje kandydatów, obiecując im edukację online lub hybrydową.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio **zarzuty pozostają w mocy**.

**Uchwała nr 484/2025
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 10 lipca 2025 r.**

Prezydium PKA stwierdza tym samym brak podstaw do zmiany oceny stopnia spełnienia kryterium 9.

Kryterium 6 zostało spełnione.

Z uwagi na to, że co najmniej jedno kryterium nie zostało spełnione, zgodnie z ust. 4 pkt 1 załącznika nr 3 do Statutu zaistniały przesłanki do wydania oceny negatywnej.

§ 2

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
2. Rektor Świętokrzyskiej Szkoły Wyższej w Kielcach im. św. Jana Pawła II w Kielcach.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej**

Janusz
Uriasz

Elektronicznie
podpisany przez
Janusza Uriasza
Data: 2025.07.16
14:38:02 +0200

